



EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

Bryssel den 30 mars 2026
(OR. en)

2023/0112(COD)
LEX 2507

PE-CONS 17/26

EF 73
ECOFIN 341
CODEC 446
ECB

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV OM ÄNDRING
AV DIREKTIV 2014/59/EU VAD GÄLLER ÅTGÄRDER
FÖR TIDIGT INGRIPANDE, VILLKOR FÖR RESOLUTION
OCH FINANSIERING AV RESOLUTIONSÅTGÄRDER
OCH DIREKTIV 2014/24/EU VAD GÄLLER
VÄRDERINGSTJÄNSTER VID RESOLUTION**

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2026/...

av den 30 mars 2026

**om ändring av direktiv 2014/59/EU vad gäller åtgärder
för tidigt ingripande, villkor för resolution och finansiering av resolutionsåtgärder
och direktiv 2014/24/EU vad gäller värderingstjänster vid resolution**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande¹,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet³, och

¹ EUT C 307, 31.8.2023, s. 19.

² EUT C 349, 29.9.2023, s. 161.

³ Europaparlamentets ståndpunkt av den 24 april 2024 (EUT C, C/2025/3753, 17.9.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/3753/oj>) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 5 mars 2026 (ännu inte offentliggjord i EUT). Europaparlamentets ståndpunkt av den 26 mars 2026 (ännu inte offentliggjord i EUT).

av följande skäl:

- (1) Unionens resolutionsram för kreditinstitut och värdepappersföretag (*institut*) inrättades i efterdyningarna av den globala finanskrisen 2008–2009 och i enlighet med *Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions* som först offentliggjordes av rådet för finansiell stabilitet i oktober 2011. Unionens resolutionsram består av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU⁴ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014⁵. Båda lagstiftningsakterna är tillämpliga på institut och på andra enheter som omfattas av det direktivet eller den förordningen (*enheter*). Unionens resolutionsram syftar till att på ett ordnat sätt hantera instituts och enheters fallissemang genom att bevara deras kritiska funktioner och undvika hot mot den finansiella stabiliteten och samtidigt skydda insättare och offentliga medel. Dessutom syftar unionens resolutionsram till att främja utvecklingen av den inre marknaden för bankverksamhet genom att skapa ett harmoniserat system för att hantera gränsöverskridande kriser på ett samordnat sätt och genom att undvika problem med snedvridning av konkurrensen och risker för ojämlig behandling.

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/806/oj>).

- (2) Unionens resolutionsram ger efter flera års genomförande inte avsett resultat med avseende på vissa av dessa mål. Även om institut och enheter har gjort betydande framsteg mot möjligheten till resolution och har avsatt betydande resurser för detta ändamål, särskilt genom uppbyggnad av förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet och komplettering av finansieringsarrangemang för resolution, används sällan unionens resolutionsram. I stället hanteras fallissemang i vissa mindre och medelstora institut och enheter vanligtvis genom nationella åtgärder som inte är harmoniserade. Skattebetalarnas pengar används fortfarande snarare än branschfinansierade skyddsnet, såsom finansieringsarrangemang för resolution. Denna situation förefaller bero på otillräckliga incitament. Dessa otillräckliga incitament är en följd av samspelet mellan unionens resolutionsram och nationella regler, vilket innebär att det stora utrymmet för resolutionsmyndigheter att göra en skönsmässig bedömning av allmänintresset inte alltid utövas på ett sätt som återspeglar hur unionens resolutionsram är avsedd att tillämpas.

Samtidigt har unionens resolutionsram använts i liten utsträckning på grund av riskerna för insättare i inlåningsfinansierade institut att tvingas bära förluster för att säkerställa att dessa institut kan få tillgång till extern finansiering vid resolution, särskilt i avsaknad av andra nedskrivningsbara skulder. Slutligen har det faktum att det finns mindre stränga regler för tillgång till finansiering utanför resolution än vid resolution avskräckt från att tillämpa unionens resolutionsram till förmån för andra lösningar, vilket ofta innebär att skattebetalarnas pengar används i stället för institutens eller enheternas egna medel eller branschfinansierade skyddsnet. Denna situation medför i sin tur risker för fragmentering, risker för suboptimala resultat i förvaltningen av instituts och enheters fallissemang, särskilt när det gäller mindre och medelstora institut och enheter, och alternativkostnader för outnyttjade finansiella resurser. Det är därför nödvändigt att säkerställa en mer effektiv och konsekvent tillämpning av unionens resolutionsram och säkerställa att den kan tillämpas närhelst det ligger i allmänhetens intresse, inbegripet för små och medelstora institut som primärt finansieras genom insättningar och inte har tillräckliga andra nedskrivningsbara skulder.

- (3) Ett av huvudmålen med översynen av direktiv 2014/59/EU är att bättre skydda skattebetalarnas pengar genom att säkerställa att resolutionsramen kan tillämpas närhelst det är nödvändigt. Användningen av skattebetalares pengar bör, genom införandet av en reviderad ram, minska avsevärt för att säkerställa att branschfinansierade skyddsnet, inbegripet finansieringsarrangemang för resolution, används oftare och på ett mer ändamålsenligt sätt.
- (4) Intensiteten och detaljnivån i resolutionsplaneringsarbetet med avseende på dotterföretag som inte har identifierats som resolutionsenheter varierar beroende på de berörda institutens och enheternas storlek, deras riskprofil, deras roll i tillhandahållandet av kritiska funktioner, deras kärnaffärsområden, deras betydelse för kontinuiteten i koncernens verksamhet efter resolution och koncernresolutionsstrategin samt dotterföretagets betydelse i den medlemsstat där det är etablerat, inbegripet dess potentiella systemvikt och dess potentiella inverkan på de tillgängliga finansiella medlen inom insättningsgarantisystemet i händelse av avveckling enligt normala insolvensförfaranden. Resolutionsmyndigheterna bör därför kunna beakta dessa faktorer när de fastställer vilka åtgärder som ska vidtas med avseende på sådana dotterföretag och följa en motsvarande metod, när så är lämpligt.

- (5) Ett institut eller en enhet som är under avveckling enligt nationell rätt, efter ett fastställande av att institutet eller enheten fallerar eller sannolikt kommer att falla och en slutsats från resolutionsmyndigheten att dess resolution inte ligger i allmänhetens intresse, är i slutändan på väg mot marknadsutträde. I sådana fall behövs inte längre någon plan för resolution av institutet eller enheten, oberoende av om den behöriga myndigheten redan har återkallat auktorisationen för det institutet eller den enheten. Detsamma gäller för den resterande delen av ett institut under resolution efter överföring av tillgångar, rättigheter och skulder inom ramen för en överföringsstrategi. Det är därför lämpligt att specificera att det i sådana situationer inte krävs att resolutionsplaner antas.
- (6) Förfarandet för inlämning av information, från enheter som ingår i en koncern, till resolutionsmyndigheterna för utarbetande av resolutionsplaner bör anpassas till det förfarande som i direktiv 2014/59/EU fastställs för inlämning av information för övervakning av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för att undvika onödiga kostnader och komplexitet.

- (7) Resolutionsmyndigheterna kan för närvarande besluta att förbjuda vissa utdelningar om ett institut eller en enhet, oavsett om det rör sig om en resolutionsenhet eller inte, inte uppfyller det kombinerade buffertkravet när det beaktas utöver minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder. I vissa situationer kan dock ett institut eller en enhet åläggas att uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på en annan grund än den grund på vilken institutet eller enheten är skyldig att uppfylla det kombinerade buffertkravet. Denna situation skapar osäkerhet om villkoren för utövandet av resolutionsmyndigheternas befogenheter att förbjuda utdelningar och för beräkningen av det högsta utdelningsbara beloppet i samband med minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder. Det bör därför fastställas att resolutionsmyndigheterna i dessa fall bör utöva sin befogenhet att förbjuda vissa utdelningar på grundval av det beräknade kombinerade buffertkrav som följer av den metod som fastställs i den delegerade akt som antagits enligt artikel 45c.4 i direktiv 2014/59/EU. För att säkerställa transparens och rättssäkerhet bör resolutionsmyndigheterna meddela det beräknade kombinerade buffertkravet till institutet eller enheten, som sedan bör offentliggöra detta beräknade kombinerade buffertkrav.

- (8) Åtgärder för tidigt ingripande infördes för att göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att åtgärda en försämrad finansiell och ekonomisk situation för ett institut eller en enhet och att i möjligaste mån minska risken för och effekterna av en möjlig resolution. På grund av ovisshet om de utlösande faktorerna för tillämpningen av dessa åtgärder för tidigt ingripande och partiella överlappningar med tillsynsåtgärder har dock åtgärder för tidigt ingripande sällan använts. Villkoren för att tillämpa dessa åtgärder för tidigt ingripande bör därför förenklas och specificeras ytterligare. För att undanröja osäkerhet om villkoren och tidpunkten för avsättning av ett instituts eller en enhets ledningsorgan och utnämning av tillfälliga förvaltare bör dessa åtgärder uttryckligen identifieras som åtgärder för tidigt ingripande och tillämpningen av dem bör omfattas av samma utlösande faktorer. Under vissa omständigheter kan en gradvis avveckling av verksamhet vara en kostnadseffektiv lösning som gör det lättare för ett institut eller en enhet med svag affärsmodell att lämna marknaden och på så sätt undvika en utdragen nedgång som slutar med att institutet eller enheten fallerar.

De behöriga myndigheterna bör ha befogenhet att ingripa tidigt för att begära inlämning av en plan som ska genomföras vid frivillig avveckling av ett instituts eller en enhets verksamhet, samtidigt som beslutet om genomförandet av en sådan plan överläts till det berörda institutet eller den berörda enheten. När de behöriga myndigheterna utövar sina befogenheter att ingripa tidigt bör de åläggas att välja lämpliga åtgärder för att hantera en specifik situation i enlighet med proportionalitetsprincipen. För att de behöriga myndigheterna ska kunna ta hänsyn till anseenderisker eller risker i samband med penningtvätt eller informations- och kommunikationsteknik bör de bedöma villkoren för tillämpning av åtgärder för tidigt ingripande inte bara på grundval av kvantitativa indikatorer, såsom kapital- eller likviditetskrav, bruttosoliditetsgrad, nödlidande lån eller koncentration av exponeringar, utan även på grundval av kvalitativa utlösande faktorer. Beslutsprocessen för åtgärder för tidigt ingripande bör göra det möjligt att snabbt överväga och, om så är lämpligt, vidta sådana åtgärder, för att undvika att institutets eller enhetens situation förvärras ytterligare.

- (9) För att förbättra rättssäkerheten bör de åtgärder för tidigt ingripande som fastställs i direktiv 2014/59/EU och som överlappar befintliga befogenheter enligt den tillsynsram som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU⁶ och (EU) 2019/2034⁷ avskaffas. Dessutom är det nödvändigt att säkerställa att resolutionsmyndigheterna kan förbereda en möjlig resolution av ett institut eller en enhet. Den behöriga myndigheten bör därför i tillräckligt god tid informera resolutionsmyndigheten om försämringen av ett instituts eller en enhets situation, och resolutionsmyndigheterna bör ha de befogenheter som krävs för att genomföra förberedande åtgärder. För att resolutionsmyndigheterna ska kunna reagera så snabbt som möjligt på en försämring av ett instituts eller en enhets situation bör en föregående tillämpning av åtgärder för tidigt ingripande inte vara ett villkor för att resolutionsmyndigheten ska kunna vidta åtgärder för att saluföra institutet eller enheten eller begära information för att uppdatera resolutionsplanen och förbereda värderingen.

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU (EUT L 314, 5.12.2019, s. 64, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/2034/oj>).

Vid saluföring av ett institut som är medlem i ett institutionellt skyddssystem bör resolutionsmyndigheten överväga åtgärder som det institutionella skyddssystemet skulle kunna vidta före resolutionen för att undvika en väsentlig risk för att institutet kommer att falla eller för att det blir sannolikt att institutet kommer att falla. För att säkerställa en konsekvent, samordnad, effektiv och snabb reaktion på en försämring av ett instituts situation och för att förbereda sig ordentligt för en möjlig resolution är det nödvändigt att stärka samverkan och samordning mellan de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna. Så snart ett institut eller en enhet uppfyller villkoren för tillämpning av åtgärder för tidigt ingripande bör de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna öka sitt informationsutbyte, inbegripet provisorisk information, och gemensamt övervaka institutets eller enhetens situation.

- (10) Det är nödvändigt att säkerställa snabba åtgärder och tidig samordning mellan den behöriga myndigheten och resolutionsmyndigheten medan ett institut eller en enhet fortfarande är i drift men det finns en väsentlig risk för att institutet eller enheten kan komma att fallera. Den behöriga myndigheten bör därför så tidigt som möjligt underrätta resolutionsmyndigheten om en sådan risk. Underrättelsen bör innehålla skälen till den behöriga myndighetens bedömning och en icke uttömmande översikt över alternativa åtgärder från den privata sektorn, tillsynsåtgärder eller åtgärder för tidigt ingripande som finns tillgängliga för att förhindra institutets eller enhetens fallissemang inom rimlig tid. En sådan tidig underrättelse påverkar inte eventuella alternativa åtgärder från den privata sektorns sida, inbegripet åtgärder av ett institutionellt skyddssystem, som skulle förhindra institutets eller enhetens fallissemang eller sannolika fallissemang inom rimlig tid eller inverka på förfarandena för att fastställa huruvida villkoren för resolution är uppfyllda. En föregående underrättelse från den behöriga myndigheten till resolutionsmyndigheten om att det finns en väsentlig risk för att ett institut eller en enhet fallerar eller sannolikt kommer att fallera eller utgången av den angivna tidsramen för genomförande av åtgärderna för att hantera en sådan väsentlig risk bör inte vara ett villkor för, eller på annat sätt nödvändigtvis innebära, ett senare fastställande av att ett institut eller en enhet fallerar eller sannolikt kommer att fallera.

Om det i ett senare skede bedöms att institutet eller enheten fallerar eller sannolikt kommer att falla och det inte finns några alternativa lösningar för att förhindra ett sådant fallissemang inom rimlig tid, måste resolutionsmyndigheten fatta beslut om huruvida resolutionsåtgärder ska vidtas. I ett sådant fall kan ett snabbt beslut om att tillämpa resolutionsåtgärder på ett institut eller en enhet vara avgörande för ett framgångsrikt genomförande av resolutionsstrategin, särskilt eftersom ett tidigare ingripande i institutet eller enheten kan bidra till att säkerställa tillräcklig förlustabsorberingskapacitet och likviditet för att genomföra denna strategi. Det är därför lämpligt att göra det möjligt för resolutionsmyndigheten att i nära samarbete med den behöriga myndigheten bedöma vad som utgör en rimlig tidsram för att genomföra alternativa åtgärder för att undvika att institutet eller enheten fallerar. För att säkerställa ett snabbt resultat och göra det möjligt för resolutionsmyndigheten att förbereda sig ordentligt för den potentiella resolutionen av ett institut eller en enhet bör resolutionsmyndigheten och den behöriga myndigheten sammanträda regelbundet, och resolutionsmyndigheten bör besluta hur ofta dessa möten ska hållas med beaktande av omständigheterna i ärendet.

- (11) Resolutionsramen är avsedd att kunna tillämpas på alla institut eller enheter, oavsett storlek och affärsmodell, om de verktyg som finns tillgängliga enligt nationell rätt inte är lämpliga för att hantera deras fallissemang. Vissa av ramens mål behöver dock specificeras ytterligare för att öka harmoniseringen och gynna konvergensen. Resolutionsmålet att säkerställa kontinuiteten i kritiska funktioner syftar till att skydda den finansiella stabiliteten och realekonomin. Det måste därför säkerställas att tillhandahållandet av kritiska funktioner inte upphör. I synnerhet måste det klargöras att resolutionsmyndigheten, beroende på de särskilda omständigheterna, bör kunna fastställa att vissa av ett instituts eller en enhets funktioner betraktas som kritiska även om deras upphörande skulle störa den finansiella stabiliteten eller tjänster som är väsentliga för realekonomin endast på regional nivå. När det gäller mottagande av insättningar ska resolutionsmyndigheterna ta vederbörlig hänsyn till risken för förlorat förtroende hos insättare som har insättningar som inte omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU⁸. Offentliga medel bör skyddas genom att beroendet av extraordinärt offentligt finansiellt stöd minimeras, särskilt när det tillhandahålls från en medlemsstats budget. Insättare som omfattas av direktiv 2014/49/EU, investerare som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 97/9/EG⁹, kundmedel och kundtillgångar ska också skyddas.

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (EUT L 173, 12.6.2014, s. 149, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/49/oj>).

⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 97/9/EG av den 3 mars 1997 om system för ersättning till investerare (EGT L 84, 26.3.1997, s. 22, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1997/9/oj>).

- (12) Under resolutionsplaneringen, när beslut fattas om huruvida ett institut bör öronmärkas för resolution, bör resolutionsmyndigheterna i allmänhet betrakta den omständigheten att ett institut omfattas av förenklade skyldigheter som en indikator på att resolution av det institutet i händelse av fallissemang inte skulle vara av allmänintresse. Omvänt kan den omständigheten att ett institut inte omfattas av förenklade skyldigheter tyda på att det skulle ligga i allmänhetens intresse att försätta institutet i resolution i händelse av fallissemang.

- (13) Avveckling av en enhet enligt normala insolvensförfaranden kan i vissa fall äventyra den finansiella stabiliteten och avbryta tillhandahållandet av kritiska funktioner. Detta kan till exempel vara fallet om insolvens sannolikt skulle leda till förluster på en väsentlig andel av insättningarna eller betydande svårigheter när det gäller fortsatt tillgång till insättningar, och om resolutionsmyndigheten anser att sådana förluster eller svårigheter skulle kunna ha en betydande inverkan på tillhandahållandet av kritiska funktioner, på den finansiella stabiliteten genom spridningseffekter eller på realekonomin. I sådana fall är det högst sannolikt att det skulle finnas ett allmänintresse av att försätta institutet eller enheten i resolution i stället för att avveckla det enligt normala insolvensförfaranden. Bedömningen av huruvida en resolution av ett institut eller en enhet är av allmänintresse bör i möjligaste mån också återspegla skillnaden mellan å ena sidan finansiering som tillhandahålls genom branschfinansierade skyddsnät, nämligen finansieringsarrangemangen för resolution eller insättningsgarantisystemen, och å andra sidan finansiering som medlemsstaterna tillhandahåller genom skattebetalarnas pengar. Sådan finansiering från medlemsstaterna medför en högre moralisk risk och lägre incitament till marknadsdisciplin. Vid bedömningen av målet att minimera beroendet av extraordinärt offentligt finansiellt stöd bör resolutionsmyndigheterna därför föredra finansiering genom finansieringsarrangemangen för resolution eller insättningsgarantisystemen framför finansiering genom lika stora resurser från medlemsstaternas budget.

- (14) Vid bedömningen av allmänintresset bör resolutionsmyndigheterna bedöma om något av resolutionsmålen skulle äventyras om det fallerande institutet eller den fallerande enheten avvecklades enligt normala insolvensförfaranden. Resolutionsåtgärder bör inte anses vara nödvändiga av hänsyn till allmänintresset om inget av resolutionsmålen äventyras om institutet eller enheten skulle avvecklas enligt normala insolvensförfaranden. Om resolutionsmyndigheten bedömer att minst ett resolutionsmål äventyras vid avveckling enligt normala insolvensförfaranden bör resultatet av bedömningen av allmänintresset vara negativt endast om avvecklingen av det fallerande institutet eller den fallerande enheten enligt normala insolvensförfaranden skulle uppnå resolutionsmålen inte bara i samma utsträckning som resolution utan även på ett mer ändamålsenligt sätt.
- (15) Om ett fallerande institut eller en fallerande enhet inte försätts i resolution bör institutet eller enheten avvecklas i enlighet med de förfaranden som är tillgängliga enligt nationell rätt. Sådana förfaranden kan variera avsevärt från en medlemsstat till en annan. Medan det är lämpligt att medge tillräcklig flexibilitet att använda befintliga nationella förfaranden, bör vissa aspekter klargöras för att säkerställa att de berörda instituten eller enheterna lämnar marknaden.

- (16) Det bör säkerställas att den behöriga myndigheten eller resolutionsmyndigheten inleder ett förfarande enligt nationell rätt eller begär att ett sådant förfarande ska inledas för att avveckla ett institut eller en enhet som fastställs fallera eller sannolikt komma att fallera men som inte är försatt i resolution. Om det enligt nationell rätt finns möjlighet till frivillig avveckling av institutet eller enheten efter ett beslut av aktieägarna bör en sådan möjlighet finnas kvar och den berörda myndigheten bör ges befogenhet att begära att ett sådant förfarande inleds. Det bör dock säkerställas att den berörda nationella myndigheten ska vidta åtgärder i avsaknad av snabba åtgärder från aktieägarnas sida.
- (17) Det bör också fastställas att slutresultatet av avvecklingsförfaranden är att bankverksamheten upphör, vilket leder till att det fallerande institutet eller den fallerande enheten lämnar marknaden. Beroende på vilken nationell rätt som tillämpas kan detta mål uppnås på olika sätt. Det kan röra sig om försäljning av institutet eller enheten eller delar därav, försäljning av specifika tillgångar eller skulder eller en gradvis avveckling, inbegripet betalningar och inlåning, i syfte att sälja dess tillgångar gradvis för att återbetala drabbade borgenärer. Ett upphörande av bankverksamheten kan också bland annat kräva att emissionen av nya skulder begränsas till att endast täcka de refinansieringsbehov som härrör från befintliga tillgångar så att skuldernas löptid inte förlängs. För att göra förfarandena mer förutsägbara bör detta resultat uppnås inom en rimlig tidsram.

- (18) De behöriga myndigheterna bör ha befogenhet att återkalla auktorisationen för ett institut eller en enhet enbart på grundval av att institutet eller enheten fallerar eller sannolikt kommer att falla men inte är försatt i resolution. De behöriga myndigheterna bör kunna återkalla auktorisationen för att stödja målet att avveckla institutet eller enheten i enlighet med nationell rätt, särskilt i fall där de tillgängliga förfarandena enligt nationell rätt inte kan inledas vid den tidpunkt då institutet eller enheten fastställs falla eller sannolikt komma att falla, inbegripet de fall där institutet eller enheten ännu inte är insolvent enligt balansräkningen. För att ytterligare säkerställa att målet att avveckla institutet eller enheten kan uppnås bör medlemsstaterna säkerställa att en behörig myndighets återkallelse av auktorisationen också ingår bland de möjliga villkoren för att inleda minst ett av de förfaranden som är tillgängliga enligt nationell rätt och som är tillämpliga på institut eller enheter som fallerar eller sannolikt kommer att falla men som inte är försatta i resolution.

- (19) Mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts vid genomförandet av förordning (EU) nr 806/2014 och direktiven 2014/49/EU och 2014/59/EU, är det nödvändigt att närmare ange på vilka villkor säkerhetsåtgärder som berättigar till extraordinärt offentligt finansiellt stöd i undantagsfall får beviljas. Det bör säkerställas att säkerhetsåtgärder vidtas tillräckligt tidigt. Dessutom kan åtgärder för att tillhandahålla lättnader för värdeminskade tillgångar, inbegripet tillgångsförvaltningsenheter eller tillgångsgarantisystem, visa sig vara ändamålsenliga och effektiva när det gäller att hantera orsakerna till eventuella finansiella svårigheter som institut och enheter ställs inför och förhindra deras fallissemang och kan därför utgöra relevanta säkerhetsåtgärder. Det bör därför anges att säkerhetsåtgärder kan ta formen av åtgärder för övertagande av värdeminskade tillgångar.

- (20) För att upprätthålla marknadsdisciplinen, skydda offentliga medel och undvika snedvridning av konkurrensen bör säkerhetsåtgärder förbli undantag och endast tillämpas för att hantera situationer med allvarliga störningar på marknaden och för att bevara den finansiella stabiliteten, särskilt i händelse av en systemkris. Dessutom bör säkerhetsåtgärder inte användas för att hantera uppkomna eller sannolika förluster. Det mest tillförlitliga instrumentet för att kvantifiera uppkomna eller sannolika förluster är en översyn av tillgångarnas kvalitet som utförs av Europeiska centralbanken (ECB), Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) (EBA), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010¹⁰, eller nationella behöriga myndigheter. De behöriga myndigheterna bör använda en sådan översyn eller, där så är lämpligt, inspektioner på plats för att kvantifiera uppkomna eller sannolika förluster om en sådan översyn eller inspektion kan genomföras inom rimlig tid. Om detta inte är möjligt bör de behöriga myndigheterna kvantifiera uppkomna eller sannolika förluster på det mest tillförlitliga sättet under rådande omständigheter, där så är lämpligt baserat på institutets eller enhetens balansräkning, förutsatt att balansräkningen överensstämmer med tillämpliga redovisningsregler och redovisningsstandarder, vilket bekräftats av en oberoende extern revisor.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

Fastställandet av att ett institut eller en enhet är solvent bör, vid stödåtgärder i form av förebyggande rekapitalisering och statliga garantier för nyemitterade skulder, baseras på en framåtblickande bedömning av huruvida institutet eller enheten kan uppfylla de kapitalbaskrav som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013¹¹ eller (EU) 2019/2033¹² och det krav på ytterligare kapitalbas som fastställs i direktiv 2013/36/EU eller (EU) 2019/2034.

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 (EUT L 314, 5.12.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2033/oj>).

- (21) Syftet med förebyggande rekapitalisering är att stödja lönsamma institut och enheter som sannolikt kommer att stöta på tillfälliga svårigheter inom en nära framtid och förhindra att deras situation förvärras ytterligare. För att undvika att offentliga subventioner beviljas företag som redan är olönsamma, bör säkerhetsåtgärder i form av förvärv av kapitalbasinstrument eller andra kapitalinstrument eller åtgärder för övertagande av värdeminskade tillgångar inte beviljas till ett belopp som överstiger det belopp som krävs för att täcka kapitalunderskott enligt det negativa scenariot i ett stresstest eller motsvarande genomgång. För att säkerställa att den offentliga finansieringen i slutändan upphör bör dessa säkerhetsåtgärder också vara tidsbegränsade och innehålla en tydlig tidsplan för deras avslutande (*strategi för avslutande av stödåtgärden*). Eviga instrument, inbegripet kärnprimärkapital, bör endast användas under exceptionella omständigheter och omfattas av vissa kvantitativa begränsningar, eftersom de till sin natur inte är väl lämpade för att uppfylla villkoret att de ska vara tillfälliga. De behöriga myndigheterna bör begära en engångsåtgärdsplan från institut och enheter som inte uppfyller villkoren i strategin för avslutande av stödåtgärden. För att säkerställa att institut och enheter som visar sig inte vara lönsamma lämnar marknaden bör en relevant myndighet fastställa huruvida institutet eller enheten fallerar eller sannolikt kommer att falla om den behöriga myndigheten inte är nöjd med åtgärdsplanen eller om institutet eller enheten inte följer åtgärdsplanen.

- (22) Säkerhetsåtgärder bör begränsas till det belopp som institutet eller enheten skulle behöva för att upprätthålla sin solvens i händelse av ett negativt scenario i ett stresstest eller motsvarande genomgång. När det gäller säkerhetsåtgärder i form av åtgärder för övertagande av värdeminskade tillgångar bör det mottagande institutet eller den mottagande enheten kunna använda det beviljade beloppet för att täcka förluster på de överförda tillgångarna eller i kombination med ett förvärv av kapitalinstrument, förutsatt att det totala beloppet av det konstaterade underskottet inte överskrider. Det är också nödvändigt att säkerställa att säkerhetsåtgärder i form av åtgärder för övertagande av värdeminskade tillgångar är förenliga med befintliga regler för statligt stöd och bästa praxis, att de återställer institutets eller enhetens långsiktiga lönsamhet, att statligt stöd begränsas till vad som är absolut nödvändigt och att snedvridning av konkurrensen undviks. Av dessa skäl bör de berörda myndigheterna, när det gäller säkerhetsåtgärder i form av åtgärder för övertagande av värdeminskade tillgångar, beakta den särskilda vägledningen, inbegripet kommissionens plan för hur nationella kapitalförvaltningsbolag kan inrättas och kommissionens meddelande av den 16 december 2020 om hantering av nödlidande lån efter covid-19-pandemin. Säkerhetsåtgärder i form av åtgärder för övertagande av värdeminskade tillgångar bör alltid omfattas av det tvingande villkoret att de ska vara tillfälliga. Offentliga garantier som beviljats för en viss period med avseende på det berörda institutets eller den berörda enhetens värdeminskade tillgångar förväntas säkerställa bättre efterlevnad av det kravet än överföringar av sådana tillgångar till en offentligt understödd enhet.

- (23) För att täcka väsentliga överträdelser av tillsynskraven är det nödvändigt att ytterligare specificera villkoren för att fastställa att holdingbolag fallerar eller sannolikt kommer att falla. Ett holdingbolags överträdelse av dessa krav bör vara väsentlig om typen och omfattningen av en sådan överträdelse är jämförbar med en överträdelse som, om den begåtts av ett kreditinstitut, skulle motivera den behöriga myndigheten att återkalla auktorisationen i enlighet med artikel 18 i direktiv 2013/36/EU.
- (24) Medlemsstaterna kan enligt nationell rätt ha befogenhet att tillfälligt upphäva betalnings- eller leveransskyldigheter som kan inbegripa kvalificerade insättningar. Om det tillfälliga upphävandet av betalnings- eller leveransskyldigheter inte är direkt kopplat till kreditinstitutets finansiella omständigheter kan det hända att insättningar inte är indisponibla enligt direktiv 2014/49/EU. Detta innebär att insättare kanske inte har tillgång till sina insättningar under en längre period. För att bevara insättarnas förtroende och förtroendet för banksektorn och upprätthålla den finansiella stabiliteten bör medlemsstaterna säkerställa att insättare har tillgång till en lämplig summa per dag från sina insättningar för att i synnerhet täcka levnadsomkostnader, i det fall deras insättningar blir otillgängliga på grund av att betalningar ställs in av andra skäl än sådana som leder till utbetalningar till insättare. Ett sådant förfarande bör förbli ett undantag, och medlemsstaterna bör säkerställa att insättare har tillgång till lämpliga dagliga belopp.

- (25) För att öka rättssäkerheten, och med tanke på den potentiella relevansen av skulder som uppstår till följd av framtida osäkra händelser, inbegripet resultatet av rättstvister som pågår vid tidpunkten för resolution, är det nödvändigt att fastställa den behandling dessa skulder bör få vid tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget. Resolutionsmyndigheterna bör göra åtskillnad mellan skulder baserade på befintliga förpliktelser som härrör från tidigare händelser som kommer att leda till en förlust men som är ovissa vad gäller förfallotidpunkt eller belopp och skulder som kan uppstå i framtiden men som inte skulle leda till en förlust eller som kan uppstå i framtiden endast om en osäker händelse inträffar.
- (26) Det bör också specificeras att skulder som är ovissa vad gäller förfallotidpunkt eller belopp, om dessa skulder baseras på befintliga förpliktelser som härrör från tidigare händelser som kommer att leda till en förlust, ska behandlas på samma sätt som andra skulder. Sådana skulder bör vara nedskrivningsbara, såvida de inte uppfyller ett av de särskilda kriterierna för att undantas från skuldnedskrivningsverktygets tillämpningsområde. Med tanke på den potentiella relevansen av dessa skulder vid resolution och för att säkerställa säkerhet vid tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget, bör det specificeras att de ingår i de nedskrivningsbara skulderna och att skuldnedskrivningsverktyget därför skulle kunna tillämpas på dem. För att säkerställa en effektiv tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget på skulder som är ovissa vad gäller förfallotidpunkt eller belopp bör resolutionsmyndigheten ha befogenhet att sänka, inbegripet till noll, det kapitalbelopp som ska betalas med avseende på sådana skulder och att konvertera sådana skulder till aktier eller andra äganderättsinstrument. Sänkningen eller konverteringen kan dock endast få verkan om och när den skuld som är oviss vad gäller förfallotidpunkt eller belopp slutgiltigt har fastställts i fråga om tidpunkt och belopp.

- (27) Det är nödvändigt att säkerställa att en skuld som skulle kunna uppstå i framtiden till följd av en osäker händelse eller en skuld som är oviss vad gäller förfallotidpunkt eller belopp och som baseras på en befintlig förpliktelse vid tidpunkten för resolution inte försämrar resolutionsstrategins, och särskilt skuldnedskrivningsverktygets, effektivitet. För att uppnå detta mål bör värderaren, som en del av värderingen inför resolution, bedöma sådana skulder och kvantifiera det potentiella värdet av dessa skulder enligt värderarens bästa förmåga. För att säkerställa att institutet eller enheten efter resolutionsprocessen kan upprätthålla tillräckligt marknadsförtroende under en lämplig tidsperiod bör värderaren ta hänsyn till detta potentiella värde vid fastställandet av det belopp med vilket nedskrivningsbara skulder måste skrivas ned eller konverteras för att återställa kapitaltäckningskvoten för institutet under resolution. Resolutionsmyndigheten bör i synnerhet tillämpa sina konverteringsbefogenheter på nedskrivningsbara skulder i den utsträckning som krävs för att säkerställa att rekapitaliseringen av institutet under resolution är tillräcklig för att täcka potentiella förluster som kan orsakas av en skuld som skulle kunna uppstå i framtiden till följd av en osäker händelse eller som baseras på en befintlig förpliktelse men är oviss vad gäller förfallotidpunkt eller belopp. Vid bedömningen av det belopp som ska skrivas ned eller konverteras bör resolutionsmyndigheten noggrant överväga den potentiella förlustens inverkan på institutet under resolution på grundval av ett antal faktorer, bland annat sannolikheten för att händelsen inträffar, tidsramen för dess förverkligande och storleken på skulden.

- (28) Under vissa omständigheter kan resolutionsmyndigheterna, efter det att finansieringsarrangemanget för resolution har lämnat ett bidrag på högst 5 % av institutets eller enhetens sammanlagda skulder inklusive kapitalbas, använda ytterligare finansieringskällor för att ytterligare stödja sina resolutionsåtgärder. Det bör anges tydligare under vilka omständigheter finansieringsarrangemanget för resolution skulle kunna ge ytterligare stöd om alla nedskrivningsbara skulder som inte är kvalificerade insättningar, med lägre prioritet än icke-garanterade insättningar från fysiska personer och mikroföretag samt små och medelstora företag, och som inte är diskretionärt undantagna från skuldnedskrivning har skrivits ned eller konverterats fullt ut.

- (29) Insättningar som uppfyller villkoren för att räknas som kvalificerade skulder kan användas för att uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder. Med tanke på insättningarnas särskilda karaktär samt den funktion de har i realekonomin och för att upprätthålla förtroendet för banksystemet bör dock strängare krav ställas för att låta insättningar omfattas av de skulder som används för att uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder, eftersom de resurser som är kvalificerade för minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder i sin helhet bör kunna användas för att bära förlusterna och bidra till rekapitaliseringen av ett kreditinstitut om det fallerar. För det första bör, såsom är fallet enligt de nuvarande reglerna, de insättningar som används för minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder inte kunna innehas av fysiska personer eller av mikroföretag eller små och medelstora företag. För det andra bör det klargöras att insättningar som ger ägaren rätt till förtida återbetalning inte kan vara kvalificerade för minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder, inbegripet i de fall där avtalsbestämmelserna föreskriver att förtida återbetalning är förenad med betalning av en straffavgift. För det tredje bör de relevanta avtalsbestämmelserna, för att säkerställa transparens och minimera riskerna för olämplig placering av sådana insättningar, uttryckligen hänvisa till kreditinstitutets avsikt att använda dessa insättningar för att uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder samt till det faktum att de inte räknas som kvalificerade insättningar och att ingen del av den insättningen därför kommer att återbetalas av insättningsgarantisystemet om den blir indisponibel. För det fjärde bör användningen av insättningar i minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder som regel inte tillåtas, såvida inte resolutionsmyndigheterna tidigare har godkänt att de inkluderas i de resurser som är kvalificerade för minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder baserat på en bedömning att sådana insättningar inte skulle behöva skyddas från att bära förluster i händelse av resolution och att de inte skulle ge upphov till ett väsentligt hinder för möjligheten till resolution. Resolutionsmyndigheterna bör kunna tillåta att insättningar generellt används för att uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för varje resolutionsenhet, utan en individuell bedömning av varje insättning, samt begränsa inkluderingen av insättningar för att uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder till fasta belopp. Strukturerade insättningar kan, trots att de är skulder med inbäddade derivat, också räknas som ett kreditinstituts kvalificerade skulder, förutsatt att alla andra villkor är uppfyllda.

- (30) För att undvika stupeffekter är det nödvändigt att fortsätta att tillämpa äldre regler för de befintliga insättningar som räknas som kvalificerade skulder. För insättningar som tagits emot före den ... [24 månader plus en dag från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] bör de nya kvalificeringskriterierna inte tillämpas. Tillämpningen av äldre regler bör upphöra den ... [36 månader från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

- (31) Genom Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2019/876¹³ och (EU) 2019/877¹⁴ och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879¹⁵ genomförs i unionsrätten den internationella villkorsförteckningen för total förlustabsorberingskapacitet (TLAC), som offentliggjordes av rådet för finansiell stabilitet den 9 november 2015 (*TLAC-standard*), för globala systemviktiga banker, som i unionsrätten betecknas som globala systemviktiga institut (G-SII). Genom förordning (EU) 2019/877 och direktiv (EU) 2019/879 ändrades också minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt direktiv 2014/59/EU och förordning (EU) nr 806/2014. Det är nödvändigt att anpassa bestämmelserna om minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder i direktiv 2014/59/EU till genomförandet av TLAC-standard för globala systemviktiga institut med avseende på vissa skulder som kan användas för att uppfylla den del av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder som bör uppfyllas med kapitalbas och andra efterställda skulder. I synnerhet bör skulder som är likställda med vissa undantagna skulder inkluderas i resolutionsenheternas kapitalbas och efterställda kvalificerade instrument om beloppet av dessa undantagna skulder i resolutionsenhetens balansräkning inte överstiger 5 % av resolutionsenhetens kapitalbas och kvalificerade skulder och det inte uppstår några risker kopplade till principen om *inte sämre villkor för borgenär*.

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/876 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller bruttosoliditetsgrad, stabil nettofinansieringskvot, krav för kapitalbas och kvalificerade skulder, motpartsrisk, marknadsrisk, exponeringar mot centrala motparter, exponeringar mot företag för kollektiva investeringar, stora exponeringar, rapporteringskrav och krav på offentliggörande av information, samt av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 150, 7.6.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/876/oj>).

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/877 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 806/2014 vad gäller kreditinstituts och värdepappersföretags förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet (EUT L 150, 7.6.2019, s. 226, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/877/oj>).

¹⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879 av den 20 maj 2019 om ändring av direktiv 2014/59/EU vad gäller kreditinstituts och värdepappersföretags förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet och om direktiv 98/26/EG (EUT L 150, 7.6.2019, s. 296, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/879/oj>).

- (32) För vissa resolutionsenheter bygger den föredragna resolutionsstrategi som fastställts i resolutionsplanen eller koncernresolutionsplanen i första hand på att verksamheten i institutet under resolution överförs till en privat köpare eller till ett broinstitut. I sådana fall är det möjligt att insättningsgarantisystemet kan uppmanas att bidra till resolutionsåtgärder, eventuellt för att säkerställa skyddet av vissa insättningar som inte täcks av insättningsgarantisystemet. För att minimera den moraliska risken bör det därför specificeras att om resolutionsplanen föreskriver tillämpning av verktyget för försäljning av verksamhet eller broinstitutverktyget och resolutionsenhetens utträde från marknaden, bör minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för den berörda resolutionsenheten inte fastställas till en nivå under vissa tröskelvärden. Om tillämpningen av reglerna för kalibrering av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder leder till ett belopp som är högre än dessa tröskelvärden bör det högre beloppet ha företräde. Dessa tröskelvärden bör inte tillämpas på det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställts för resolutionsenheter vars föredragna resolutionsstrategi består av att tillämpa skuldnedskrivningsverktyget för sin rekapitalisering i en sådan omfattning att dess förmåga att fortsätta att bedriva den verksamhet för vilken de auktoriserats kan återställas, även om den föredragna resolutionsstrategin föreskriver tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget i kombination med andra resolutionsverktyg, där de senare används som ett komplement.

- (33) Direktiv 2014/59/EU innehåller inga särskilda regler om övergångsarrangemang och mellanliggande målnivåer för att uppnå minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder efter 2024. Det finns dock situationer där institut eller enheter inte omedelbart bör vara skyldiga att uppfylla ett högre minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställts av resolutionsmyndigheten, inbegripet de fall där höjningen av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder beror på väsentliga förändringar för institutet eller enheten, till exempel på grund av sammanslagningar eller förvärv, eller på ändringar av den föredragna resolutionsstrategin. I synnerhet om den föredragna resolutionsstrategin ändras från en avveckling enligt normala insolvensförfaranden till tillämpning av en resolutionsåtgärd kan det hända att institutet eller enheten inte omedelbart fullt ut kan uppfylla det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställts av resolutionsmyndigheten. Resolutionsmyndigheter bör därför ges befogenhet att fastställa lämpliga övergångsperioder för att uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder. Dessutom bör resolutionsmyndigheter ha befogenhet att fastställa bindande mellanliggande målnivåer för sådana institut eller enheter, för att säkerställa att de bygger upp sina resurser som är kvalificerade för minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på ett lämpligt sätt. För att skydda berättigade förväntningar bör övergångsperioder som resolutionsmyndigheter tidigare fastställt på grundval av de regler som var tillämpliga vid den berörda tidpunkten inte påverkas av de nya reglerna.

- (34) Institut och enheter är skyldiga att inkludera avtalsenligt erkännande av skuldnedskrivningsverktygets effekter i avtal eller instrument som skapar skulder som regleras av lagstiftningen i tredjeländer, såvida det inte är ogörligt av rättslig eller annan anledning. Erfarenheterna från tillämpningen av resolutionsramen har dock visat att kraven för dessa avtalsvillkor om erkännande av skuldnedskrivning, liksom förfarandet för att meddela och bedöma om det är ogörligt att införa sådana villkor, är onödigt breda, komplexa och betungande för att uppnå målet att säkerställa möjligheten till resolution av institut som kan bli föremål för resolutionsåtgärder. Det är därför lämpligt att begränsa kravets tillämpningsområde till kapitalbasinstrument och nedskrivningsbara skulder och därigenom särskilt utesluta avtal som skapar skulder som kan uppstå i framtiden till följd av en osäker händelse. Dessutom bör omfattningen av institut och enheter som omfattas av kravet ta hänsyn till den strategi som planeras i resolutionsplanen. Därför bör avvecklingsenheter och dotterföretag till resolutionsenheter som inte själva är resolutionsenheter inte vara skyldiga att i sina avtal inkludera villkoret om erkännande av skuldnedskrivning, såvida inte resolutionsmyndigheten kräver att de gör det. Slutligen bör förfarandet för institut och enheter att rapportera sådana situationer till resolutionsmyndigheten förenklas och införlivas i den årliga rapporteringen för resolutionsplaneringsändamål, även om de grunder på vilka institut och enheter kan åberopa att det är ogörligt att inkludera villkoret om erkännande av skuldnedskrivning i sina avtal inte kräver justeringar.

- (35) För att underlätta resolutionsplanering, bedömningen av möjligheten till resolution och utövandet av befogenheten att åtgärda eller avlägsna hinder för möjligheten till resolution samt främja informationsutbyte bör resolutionsmyndigheten för ett institut med betydande filialer i andra medlemsstater kunna inrätta och vara ordförande för ett resolutionskollegium.
- (36) Eftersom tillhandahållandet av information om det sammanlagda antalet kunder för vilka ett institut eller en enhet är den enda eller huvudsakliga bankpartnern, som innehas av de centraliserade automatiserade mekanismer som inrättats enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849¹⁶, kan vara nödvändigt och proportionellt för att utföra bedömningen av allmänintresset, bör resolutionsmyndigheterna kunna ta emot denna information från fall till fall. Den exakta tidpunkten för resolutionsmyndigheternas indirekta tillgång till information bör också anges.

¹⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).

(37) Det finns ett samspel mellan resolutionsramen och ramen för marknadsmissbruk. Medan åtgärder som vidtas vid resolution eller för att förbereda resolution kan klassificeras som insiderinformation enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014¹⁷, finns det i synnerhet en risk för att resolutionsprocessen kan äventyras om åtgärderna offentliggörs för tidigt. Om sådana åtgärder är mellanliggande steg i en över tiden pågående process krävs inget omedelbart offentliggörande enligt förordning (EU) nr 596/2014. I andra fall kan institut eller enheter vidta åtgärder för att ta itu med denna fråga genom att skjuta upp offentliggörandet av insiderinformation enligt artikel 17.4 eller 17.5 i den förordningen. Det är dock möjligt att de rätta incitamenten inte föreligger vid tidpunkten för resolution eller då resolution förbereds för att institutet eller enheten ska ta initiativ till ett sådant uppskjutande. För att undvika sådana situationer bör resolutionsmyndigheterna ha befogenhet att kräva att ett institut eller en enhet säkerställer konfidentialitet för insiderinformation om förberedelserna för resolution och om resolutionsprocessen eller nedskrivning och konvertering så länge de anser det nödvändigt för att uppnå resolutionsmålen. Institut och enheter bör endast vara skyldiga att offentliggöra sådan insiderinformation i enlighet med förordning (EU) nr 596/2014 när de av resolutionsmyndigheten har informerats om att det inte längre är nödvändigt att säkerställa konfidentialitet för att uppnå resolutionsmålen. Om konfidentialiteten inte längre säkerställs bör dock institut och enheter vara skyldiga att offentliggöra insiderinformationen så snart som möjligt.

¹⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG (EUT L 173, 12.6.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/596/oj>).

- (38) En lämplig koppling mellan ersättning och prestation bör också upprätthållas i händelse av resolution, särskilt när förluster sannolikt kommer att föras över till finansieringsarrangemangen för resolution. I sådana fall bör all rörlig ersättning till ledamöterna i ledningsorganet och den verkställande ledningen för institutet under resolution som inte har betalats ut eller inte har intjänats annulleras. Såvida inte en ledamot i ledningsorganet eller den verkställande ledningen bevisar att denne inte deltog i, eller inte var ansvarig för, det agerande som ledde eller bidrog till att institutet under resolution fallerade, bör den rörliga ersättning som intjänades eller betalades ut under de 24 månader som föregick beslutet att vidta resolutionsåtgärder återlämnas eller återbetalas.
- (39) Efter den inledande uppbyggnadsperiod för de finansieringsarrangemang för resolution som föreskrivs i direktiv 2014/59/EU kan deras respektive tillgängliga finansiella medel komma att minska något till en nivå under målnivån, särskilt till följd av en ökning av garanterade insättningar. De förhandsbidrag som sannolikt kommer att begäras in under dessa omständigheter kommer därför sannolikt att vara små. Det är således möjligt att beloppet av sådana förhandsbidrag under några år inte längre skulle stå i proportion till kostnaden för att samla in dessa bidrag. Resolutionsmyndigheter bör därför kunna skjuta upp insamlingen av förhandsbidrag i upp till tre år till dess att det belopp som ska samlas in når ett belopp som står i proportion till kostnaden för insamlingsprocessen, förutsatt att ett sådant uppskjutande inte väsentligt påverkar resolutionsmyndigheternas förmåga att använda finansieringsarrangemang för resolution.

- (40) Icke återkalleliga betalningsåtaganden är en av komponenterna i de tillgängliga finansiella medlen för finansieringsarrangemang för resolution. Det är därför nödvändigt att specificera de omständigheter under vilka dessa betalningsåtaganden kan infordras. Om en enhet upphör att omfattas av skyldigheten att betala bidrag till ett finansieringsarrangemang för resolution till följd av ett beslut att upphäva dess auktorisation, bör det icke återkalleliga betalningsåtagandet annulleras. För att säkerställa att annulleringen av det icke återkalleliga betalningsåtagandet inte leder till en situation där de tillgängliga finansiella medlen i finansieringsarrangemanget för resolution sjunker under en nivå som resolutionsmyndigheten anser vara lämplig, bör resolutionsmyndigheten ha befogenhet att fastställa ett bidrag som den berörda enheten bör vara skyldig att betala. I sitt beslut bör resolutionsmyndigheten vederbörligen beakta behovet av att upprätthålla lika villkor mellan alla deltagande institut, inbegripet den enhet som inte längre omfattas av artikel 1 i direktiv 2014/59/EU. Resolutionsmyndigheten ska ange detaljerade skäl för sitt beslut och offentliggöra beslutet, inklusive motiveringen, i sin årliga rapport. För att öka transparensen och säkerheten när det gäller andelen icke återkalleliga betalningsåtaganden av det totala beloppet av förhandsbidrag som ska tas upp bör resolutionsmyndigheten dessutom fastställa en sådan andel på årsbasis, med förbehåll för tillämpliga gränser. Den behöriga myndigheten bör sträva efter att säkerställa att eventuella procykliska effekter av icke återkalleliga betalningsåtaganden, beroende på hur de redovisas, mildras.

- (41) Det högsta årliga belopp av extraordinära efterhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution som får införas är för närvarande begränsat till tre gånger beloppet av förhandsbidragen. Efter den inledande uppbyggnadsperiod som föreskrivs i direktiv 2014/59/EU kommer sådana förhandsbidrag, under andra omständigheter än vid användning av finansieringsarrangemangen för resolution, att bero endast på variationer i nivån på garanterade insättningar och kommer därför sannolikt att bli små. Att fastställa det högsta beloppet av extraordinära efterhandsbidrag baserat på förhandsbidrag skulle därför kunna leda till en drastisk begränsning av möjligheterna för finansieringsarrangemangen för resolution att ta upp efterhandsbidrag och därmed minska deras handlingsförmåga. För att undvika ett sådant resultat bör en annan gräns föreskrivas och det högsta belopp av extraordinära efterhandsbidrag som får införas bör fastställas till tre gånger en åttondel av målnivån för det berörda finansieringsarrangemanget för resolution.

- (42) Genom direktiv 2014/59/EU harmoniserades delvis rangordningen av insättningar enligt nationell rätt om normala insolvensförfaranden. Enligt dessa regler skulle insättningar rangordnas i tre nivåer, varvid garanterade insättningar fick högsta prioritet, följt av kvalificerade insättningar från fysiska personer och mikroföretag samt små och medelstora företag över garantinivån. De återstående insättningarna, närmare bestämt insättningar från stora företag som överskrider garantinivån och insättningar som inte berättigar till återbetalning från insättningsgarantisystemet, skulle ha lägre prioritet, men deras position harmoniserades inte på annat sätt. Slutligen fick insättningsgarantisystemets fordringar samma högre prioritet som garanterade insättningar. Denna partiella harmonisering har dock inte visat sig vara den optimala lösningen för att skydda insättare. Den partiella harmoniseringen har skapat skillnader i behandlingen av återstående insättare i medlemsstaterna, särskilt eftersom ett ökande antal medlemsstater har beslutat att även ge återstående insättningar en rättslig preferens. Dessa skillnader har också skapat svårigheter vid fastställandet av det kontrafaktiska insolvensscenariot för gränsöverskridande koncerner under värderingarna i resolutionssyfte. Avsaknaden av en allmän preferens för enhetligt insättarföreträde har dessutom kunnat skapa problem när det gäller efterlevnaden av principen om *inte sämre villkor för borgenär*, särskilt när de insättningar vars prioritet inte har harmoniserats genom direktiv 2014/59/EU rangordnas på samma nivå som prioriterade fordringar. Därför bör prioriteten för insättningar i den nuvarande rangordningen av fordringar ändras.

- (43) Rangordningen av insättningar bör harmoniseras fullt ut genom tillämpning av en allmän preferens för enhetligt insättarföreträde, där alla insättningar ges högre prioritet än ordinarie fordringar utan säkerhet, med begränsade undantag. En allmän preferens för enhetligt insättarföreträde kommer att bidra till att stärka insättarnas förtroende och ytterligare förebygga risken för bankrusningar. Det förstärkta insättarskyddet är också anpassat till den centrala roll som insättningar spelar i realekonomin, som det främsta verktyget för sparande och betalningar, samt i bankverksamhet, där insättningar utgör en viktig finansieringskälla och är en viktig faktor för förtroendet för banksystemet, vilket blir särskilt relevant i tider av marknadsstress. En allmän preferens för enhetligt insättarföreträde förbättrar dessutom möjligheten till resolution av kreditinstitut genom att öka deras förmåga att uppfylla kraven för att få tillgång till finansieringsarrangemangen för resolution och minska den finansiering som krävs från dessa arrangemang, på grund av den lägre risken för att bryta mot principen om *inte sämre villkor för borgenär* vid nedskrivning av ordinarie skulder utan säkerhet. I synnerhet skulle borttagandet av insättningar från insolvensklassen ordinarie fordringar utan säkerhet öka möjligheten att skriva ned återstående ordinarie fordringar utan säkerhet genom att minimera risken för att bryta mot principen om *inte sämre villkor för borgenär*. Genom att minska sannolikheten för att insättningar skrivs ned eller konverteras i syfte att säkerställa tillgång till finansieringsarrangemang för resolution skulle en allmän preferens för enhetligt insättarföreträde bidra till att göra skuldnedskrivningsverktyget mer effektivt och trovärdigt och leda till ökad transparens och rättssäkerhet i resolutionsramen. En allmän preferens för enhetligt insättarföreträde skulle också bidra till trovärdigheten i överföringsstrategier vid resolution, eftersom den skulle göra det lättare att inkludera hela insättningsavtalet i räckvidden av de skulder som ska överföras till en privat köpare eller till ett broinstitut, till förmån för kundvården och franchisevärdet för institutet under resolution. Slutligen skulle en fullständig harmonisering av rangordningen av insättare vid insolvens vara fördelaktig ur ett gränsöverskridande perspektiv och för att uppnå lika villkor.

- (44) Det är lämpligt att vissa icke-kvalificerade insättningar undantas från den allmänna preferensen för enhetligt insättarföreträde. I synnerhet bör insättningar som tas emot av ett kreditinstitut för att användas för att uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder inte omfattas av en rättslig preferens, eftersom detta skulle vara oförenligt med den allmänna principen att skulder som ingår i minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör bära förluster och bidra till rekapitaliseringen av ett kreditinstitut om det fallerar. Prioritetsordningen för sådana insättningar bör inte harmoniseras genom direktiv 2014/59/EU utan i stället fastställas i enlighet med tillämpliga lagstadgade och avtalsenliga bestämmelser. Dessutom bör rangordningen inte variera under insättningens löptid beroende på om resolutionsmyndigheten har godkänt att den inkluderas i de resurser som är kvalificerade för minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder eller på dess återstående löptid.
- (45) Den nuvarande rangordningen av insättningar i tre nivåer bör behållas, eftersom den ger ett starkt skydd för insättningsgarantisystemens fordringar och därmed för deras finansieringsmedel. Mot bakgrund av de ändringar av direktiv 2014/49/EU som införs genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2026/...¹⁸⁺ och som innebär att vissa offentliga myndigheters insättningar omfattas av återbetalning från insättningsgarantisystem, är det dock lämpligt att den del av dessa insättningar som överstiger garantinivån ges samma prioritet som kvalificerade insättningar från fysiska personer och mikroföretag samt små och medelstora företag över garantinivån.

¹⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2026/... av den ... om ändring av direktiv 2014/49/EU vad gäller insättningsgarantis omfattning, användning av medel från insättningsgarantisystem, gränsöverskridande samarbete och transparens (EUT L ..., ELI: ...).

⁺ EUT: För in numret på direktivet i dokument PE-CONS 19/26 (2023/0115(COD)) i texten och komplettera motsvarande fotnot.

- (46) Finansieringsarrangemang för resolution kan användas för att stödja tillämpningen av verktyget för försäljning av verksamhet eller broinstitutverktyget, varigenom en uppsättning tillgångar, rättigheter och skulder i institutet under resolution överförs till en mottagande enhet. I så fall kan finansieringsarrangemanget för resolution ha en fordran på den resterande delen av institutet eller enheten vid dess efterföljande avveckling enligt normala insolvensförfaranden. Detta kan inträffa om finansieringsarrangemanget för resolution används i samband med förluster som borgenärer annars skulle ha burit, inbegripet i form av garantier för tillgångar och skulder eller täckning av skillnaden mellan de överförda tillgångarna och skulderna. För att säkerställa att aktieägare och borgenärer som lämnas kvar i den resterande delen av institutet eller enheten faktiskt absorberar förlusterna i institutet under resolution och förbättra möjligheterna till återbetalningar vid insolvens till det resolutionsspecifika skyddsnetet, bör dessa fordringar från finansieringsarrangemanget för resolution gentemot den resterande delen av institutet eller enheten, och fordringar som uppstår till följd av rimliga, regelrätta kostnader som uppstår, vid insolvens prioriteras högre än fordringarna från insättare och från insättningsgarantisystemen. Eftersom ersättning som betalas till aktieägare och borgenärer genom finansieringsarrangemang för resolution på grund av överträdelser av principen om *inte sämre villkor för borgenär* syftar till att kompensera dem för resultaten av resolutionsåtgärderna bör denna ersättning inte ge upphov till fordringar från dessa arrangemang.

- (47) För att säkerställa tillräcklig flexibilitet och göra det lättare för insättningsgarantisystem att ingripa till stöd för användningen av resolutionsverktygen, om de leder till att institutet under resolution lämnar marknaden, bör vissa aspekter av användningen av medel från insättningsgarantisystem vid resolution specificeras. Det är i synnerhet nödvändigt att specificera att ett insättningsgarantisystem kan användas för att stödja överföringstransaktioner som omfattar insättningar, inbegripet kvalificerade insättningar över den garantinivå som tillhandahålls av det berörda insättningsgarantisystemet, och även icke-kvalificerade insättningar som ingår i den allmänna preferensen för enhetligt insättarföreträde, i vissa fall och på tydliga villkor. Bidraget från ett insättningsgarantisystem bör syfta till att täcka underskottet i värdet på de tillgångar som överförs till en köpare eller ett broinstitut jämfört med värdet på de överförda insättningarna. Om köparen kräver ett bidrag som en del av transaktionen för att säkerställa dess kapitalneutralitet och upprätthålla efterlevnaden av köparens kapitalkrav bör insättningsgarantisystemet också bidra till detta. Ett insättningsgarantisystems stöd till resolutionsåtgärder bör ges i form av kontanter eller i andra former, såsom garantier eller förlustdelningsavtal som kan minimera stödets inverkan på det insättningsgarantisystemets tillgängliga finansiella medel, samtidigt som bidraget från insättningsgarantisystemet kan uppfylla sina syften.

- (48) Bidraget från insättningsgarantisystemet vid resolution bör vara föremål för vissa begränsningar. För det första bör det totala bidragsbeloppet från insättningsgarantisystemet i ett resolutionsfall inte överstiga beloppet av garanterade insättningar i det berörda kreditinstitutet. För det andra bör det säkerställas att eventuella ingripanden från insättningsgarantisystemets sida i en resolutionsåtgärd som främst förlitar sig på skuldnedskrivningsverktyget i syfte att rekapitalisera institutet under resolution och fortsätta dess verksamhet inte överstiger den förlust som insättningsgarantisystemet skulle bära vid insolvens om det betalade ut garanterade insättare och övertog deras fordringar på institutets tillgångar. För det tredje, om insättningsgarantisystemet används till stöd för resolutionsåtgärder som huvudsakligen består av överföring av verksamheten till en köpare eller till ett broinstitut, bör beloppet av bidraget från insättningsgarantisystemet inte överstiga 62,5 % av dess målnivå, såvida inte den utsedda myndigheten enligt direktiv 2014/49/EU väljer att inte tillämpa denna gräns för att undvika negativa effekter på den finansiella stabiliteten eller för att bevara insättarnas tillgång till sina insättningar. EBA bör utfärda riktlinjer om villkoren för att inte tillämpa denna gräns. För det fjärde bör beloppet av bidraget från insättningsgarantisystemet inte överstiga skillnaden mellan de överförda tillgångarna och de överförda insättningarna och skulderna med samma eller högre prioritet vid insolvens än dessa insättningar. Detta skulle säkerställa att bidraget från insättningsgarantisystemet endast används för att undvika att insättare drabbas av förluster, när så är lämpligt, och inte för att skydda borgenärer med lägre prioritet än insättningar vid insolvens. I förekommande fall kan dock bidraget även omfatta ett belopp som är nödvändigt för att säkerställa den mottagande enhetens kapitalneutralitet.

- (49) Det bör specificeras att insättningsgarantisystemet endast bör kunna bidra till en överföring av andra skulder än garanterade insättningar i samband med en resolution om resolutionsmyndigheten i det enskilda fallet drar slutsatsen att andra insättningar som omfattas av den allmänna preferensen för enhetligt insättarföreträde än garanterade insättningar inte kan skrivas ned eller lämnas kvar i den resterande del av institutet under resolution som kommer att avvecklas, och om villkoren för användning av finansieringsarrangemangen för resolution inte uppfylls genom bidrag från aktieägare och borgenärer. Resolutionsmyndigheten bör i synnerhet tillåtas att undvika att fördela förluster på sådana insättningar där undantaget är absolut nödvändigt och proportionellt för att bevara kontinuiteten i kritiska funktioner och kärnaffärsområden eller när så krävs för att undvika omfattande spridningseffekter och finansiell instabilitet som skulle kunna orsaka en allvarlig störning i unionens eller en medlemsstats ekonomi. Samma skäl bör gälla för att i överföringen till en köpare eller ett broinstitut inbegripa andra nedskrivningsbara skulder med lägre prioritet än garanterade insättningar. I så fall bör överföringen av dessa nedskrivningsbara skulder inte stödjas av bidraget från insättningsgarantisystemet. Om det krävs externt finansiellt stöd för överföringen av dessa nedskrivningsbara skulder bör detta stöd tillhandahållas av finansieringsarrangemanget för resolution.

- (50) Med tanke på möjligheten att använda insättningsgarantisystem vid resolution är det nödvändigt att ytterligare specificera de villkor enligt vilka bidraget från insättningsgarantisystemet kan räknas in i uppfyllandet av kraven för tillgång till finansieringsarrangemang för resolution. Denna möjlighet bör endast vara tillgänglig för kreditinstitut med ett totalt värde av tillgångar på högst 80 miljarder EUR och i samband med en resolutionsåtgärd som främst förlitar sig på tillämpning av verktyget för försäljning av verksamhet eller broinstitutverktyget. För att säkerställa att en resolution fortsätter att i första hand finansieras med kreditinstitutets interna medel och för att minimera snedvridningen av konkurrensen bör användning av bidraget från insättningsgarantisystemet för att säkerställa tillgång till finansieringsarrangemang för resolution endast vara möjlig för kreditinstitut för vilka, under de föregående 24 månaderna innan resolutionsåtgärder vidtas, resolutionsplanen eller koncernresolutionsplanen inte föreskriver att de ska avvecklas under ordnade former vid fallissemang, med tanke på att det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställts av resolutionsmyndigheter för dessa kreditinstitut har fastställts till en nivå som innefattar både förlustabsorberings- och rekapitaliseringsbelopp. Det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställs av resolutionsmyndigheten för kreditinstitut med ett totalt värde av tillgångar på individuell basis som överstiger 30 miljarder EUR bör uppfylla miniminivåerna för minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för institut och enheter med föredragna resolutionsstrategier som främst avser användning av överföringsverktyg vid resolution, även om respektive resolutionsplan eller koncernresolutionsplan hade föreskrivit andra åtgärder och minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för dessa kreditinstitut därför inte omfattades av dessa miniminivåer. Dessutom bör insättningsgarantisystemets bidrag i största möjliga utsträckning föregås av bidraget från kapitalbas och kvalificerade skulder till förlustabsorbering och rekapitalisering. Slutligen bör det vara möjligt för medlemsstaterna att kräva att institutet under resolution inte har underlåtit att uppnå sitt minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder, inbegripet de bindande mellanliggande målen, inom en viss period före resolutionsåtgärden, utan att det påverkar kortsiktiga tekniska underlåtelser att uppnå minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder.

- (51) Om bidraget från aktieägare och borgenärer i institutet under resolution genom minskning, nedskrivning eller konvertering av deras skulder eller genom de förluster som de förväntas bära vid avvecklingen av den resterande delen av enheten, utöver bidraget från insättningsgarantisystemet, uppgår till minst 8 % av institutets sammanlagda skulder inklusive kapitalbasen, bör resolutionsmyndigheten kunna använda finansieringsarrangemanget för resolution för att tillhandahålla ytterligare finansiering om detta är nödvändigt för att säkerställa en effektiv resolution i linje med resolutionsmålen. I sådana fall bör bidraget från insättningsgarantisystemet begränsas till det belopp som krävs för att möjliggöra tillgång till finansieringsarrangemanget för resolution. Dessutom bör, för ett kreditinstitut med ett totalt värde av tillgångar på individuell basis på mellan 30 miljarder EUR och 80 miljarder EUR, insättningsgarantisystemets bidrag inte överstiga 2,5 % av de sammanlagda skulderna inklusive kapitalbasen i kreditinstitutet på individuell basis.

- (52) Under extraordinära omständigheter kan det inträffa att bidraget från finansieringsarrangemanget för resolution på 5 % av de sammanlagda skulderna, inklusive kapitalbasen, inte är tillräckligt för att täcka finansieringsbehoven för en viss resolutionsåtgärd. I sådana fall, och om detta bidrag har möjliggjorts genom insättningsgarantisystemets ingripande, bör insättningsgarantisystemet på vissa villkor lämna ett ytterligare bidrag som motsvarar de förluster som garanterade insättningar skulle ha lidit om de inte hade skyddats. Kostnaden för detta ytterligare bidrag bör inte överstiga de förluster som insättningsgarantisystemet skulle ha burit i det hypotetiska scenariot med en avveckling enligt normala insolvensförfaranden och återbetalning av garanterade insättningar. Dessutom bör summan av det inledande bidraget och det ytterligare bidraget från insättningsgarantisystemet inte överstiga beloppet av garanterade insättningar i det berörda kreditinstitutet. Tillsammans med det ytterligare bidraget från insättningsgarantisystemet bör resolutionsmyndigheten kunna söka ytterligare finansiering från alternativa finansieringskällor, om villkoren för denna finansiering är uppfyllda.
- (53) Om insättningsgarantisystemets medel används vid tillämpning av verktyget för försäljning av verksamhet eller broinstitutverktyget, på egen hand eller tillsammans med bidrag från finansieringsarrangemanget för resolution, bör den resterande del av enheten som återstår efter överföringen av tillgångarna, rättigheterna och skulderna avvecklas under ordnade former i enlighet med tillämplig nationell rätt, enligt artikel 37.6 i direktiv 2014/59/EU. Om insättningsgarantisystemets medel används till stöd för broinstitutverktyget bör broinstitutets verksamhet dessutom avslutas i enlighet med artikel 41.3, 41.5 och 41.6 i direktiv 2014/59/EU.

- (54) För att underlätta processen för antagande av mycket tekniska aspekter av rapporteringskrav och förbättra resolutionsmyndigheternas genomförande och övervakning av dem, bör de uppdrag som tilldelats EBA för att utarbeta tekniska standarder för genomförande ses över för att säkerställa konsekvens i de olika uppdragens omfattning och innehåll i hela direktiv 2014/59/EU. Dessa uppdrag bör också anpassas till bestämmelserna om rapportering och offentliggörande av tillsynsinformation i förordning (EU) nr 575/2013. Dessa ändringar av befintliga uppdrag bör underlätta framtida översyner av de tekniska standarderna för genomförande och är inte avsedda att påverka de skyldigheter avseende rapportering och offentliggörande som för närvarande är tillämpliga. Kommissionen bör ges befogenhet att anta dessa tekniska standarder för genomförande som EBA utarbetat genom genomförandeakter enligt artikel 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010. Tillämpningsområdet för befintliga tekniska standarder för tillsyn avseende beräkningen av ytterligare kapitalbaskrav och det kombinerade buffertkravet för resolutionsenheter bör utvidgas till att omfatta enheter som inte har identifierats som resolutionsenheter, om dessa krav inte har fastställts på samma grund som minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder. Kommissionen bör ges befogenhet att komplettera direktiv 2014/59/EU genom att anta dessa tekniska standarder för tillsyn som EBA utarbetat genom delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

- (55) För att göra det möjligt att i högre grad integrera rapportering och offentliggöranden med avseende på minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör EBA göra institutens och enheternas offentliggöranden tillgängliga på ett centraliserat sätt, samtidigt som alla instituts och enheters rätt att själva offentliggöra data och information respekteras. Sådana centraliserade offentliggöranden bör göra det möjligt för EBA att tillgängliggöra offentliggöranden från små och icke-komplexa institut på grundval av den information som dessa institut rapporterat till de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna, vilket innebär att den administrativa bördan för små och icke-komplexa institut bör minska avsevärt. Samtidigt bör centraliseringen av offentliggöranden inte medföra några kostnader för andra institut och enheter, och den bör leda till ökad transparens och lägre kostnader för marknadsaktörerna för att få tillgång till tillsynsinformation. Sådant ökad transparens bör göra det lättare att jämföra data mellan olika institut och enheter och främja marknadsdisciplin. Centraliseringen av offentliggöranden i samband med resolution säkerställer anpassning till det förfarande som är tillämpligt på offentliggöranden av tillsynsinformation enligt förordning (EU) nr 575/2013 för att säkerställa att alla skyldigheter vad gäller offentliggörande behandlas på ett liknande sätt.

- (56) Med tanke på EBA:s roll när det gäller att främja konvergens i myndigheternas praxis bör EBA övervaka och rapportera om den interna praxis och de interna metoder som resolutionsmyndigheterna antar när de beslutar om huruvida ett institut eller en enhet bör öronmärkas för resolution eller för avveckling enligt normala insolvensförfaranden, mot bakgrund av resolutionsmålen och av huruvida resolution skulle ligga i allmänhetens intresse. EBA bör också övervaka och rapportera om de framsteg som resolutionsmyndigheterna gör för att förbättra möjligheten till resolution av institut och koncerner och om resolutionsmyndigheternas åtgärder och förberedelser för att säkerställa ett effektivt genomförande av resolutionsverktygen och resolutionsbefogenheterna. I dessa rapporter bör EBA också bedöma graden av transparens i de åtgärder som resolutionsmyndigheterna vidtar gentemot relevanta externa intressenter och omfattningen av deras bidrag till beredskapen för resolution och möjligheten till resolution av institut och koncerner.
- (57) Inom ramen för EBA:s uppgifter att bidra till att säkerställa ett samstämmigt och samordnat system för hantering och lösande av kriser i unionen bör EBA samordna och övervaka unionsomfattande simuleringsövningar för krishantering. Dessa simuleringar bör ur ett helhetsperspektiv omfatta samordning och samarbete mellan behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter under en försämring av instituts och enheters finansiella situation, testning av användningen av verktygslådan vid återhämtnings- och resolutionsplanering, åtgärder för tidigt ingripande och resolution. Sådana krissimuleringsövningar bör särskilt beakta den gränsöverskridande dimensionen i samspelet mellan de relevanta myndigheterna och tillämpningen av tillgängliga verktyg och befogenheter. I relevanta fall bör krissimuleringsövningarna också innefatta antagande och genomförande av resolutionsordningar inom bankunionen, enligt förordning (EU) nr 806/2014.

- (58) Utan hinder av gällande regler om tystnadsplikt bör informationsutbytet mellan resolutionsmyndigheter och skattemyndigheter förbättras. Sådant utbyte bör ske i enlighet med nationell rätt. Om informationen har sitt ursprung i en annan medlemsstat bör den endast utbytas med uttryckligt samtycke från den berörda myndighet som har lämnat ut den.

(59) Genom direktiv (EU) 2019/879 ändrades direktiv 2014/59/EU för att införa särskilda regler för att säkerställa att icke-professionella kunder inte investerar alltför mycket i instrument som kan medräknas i minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för institut och enheter. Icke-professionella kunders alltför stora innehav av instrument för minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder kan vara till skada för möjligheten till resolution av ett institut eller en enhet och kan skapa problem för den finansiella stabiliteten. Detta kan vara särskilt problematiskt när de icke-professionella kunderna också är insättare hos det emitterande institutet, eftersom dessa insättare är särskilt sårbara för olämplig placering av institutets egna instrument. Myndigheterna bör därför säkerställa att säljare, institut och enheter iakttar de åtgärder som medlemsstaterna antagit för att införliva direktiv (EU) 2019/879 i syfte att säkerställa skyddet av icke-professionella kunder. Om dessa åtgärder inte tillämpas på lämpligt sätt bör myndigheterna säkerställa att reglerna efterlevs. Det är därför lämpligt att införa särskilda befogenheter i direktiv 2014/59/EU för att hantera underlåtenhet att följa de särskilda reglerna om skydd av icke-professionella kunder, vid sidan av de befintliga befogenheterna i direktiv 2014/65/EU.

Vidare bör resolutionsmyndigheterna, med hjälp av den befintliga rapporteringen för resolutionsplanering och minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder, bedöma typen av investerarbas i instrument som kan medräknas i minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder när de utför bedömningen av möjligheten till resolution av institut och enheter och, vid behov, kräva att institutet eller enheten åtgärdar eller undanröjer eventuella hinder som konstaterats. Slutligen bör EBA, i samordning med den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esma), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010¹⁹, rapportera om de åtgärder som medlemsstaterna antagit för att skydda icke-professionella kunder när det gäller skuldinstrument som kan medräknas i minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt direktiv 2014/59/EU, och jämföra och bedöma eventuella effekter på gränsöverskridande transaktioner. På grundval av detta kan kommissionen komma att anta ett lagstiftningsförslag för att säkerställa ett effektivare skydd för icke-professionella kunder.

¹⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1095/oj>).

- (60) Konsekvensbedömningar av hög kvalitet är avgörande för att utarbeta sunda och evidensbaserade lagstiftningsförslag, och fakta och bevis är avgörande som underlag till de beslut som fattas under lagstiftningsförfarandet. Därför bör EBA, den gemensamma resolutionsnämnden och ECB på begäran förse kommissionen med all den information den behöver för sina uppgifter i samband med policyutveckling, inbegripet utarbetande av konsekvensbedömningar och utarbetande av och förhandlingar om lagstiftningsförslag. Om denna information inte är tillgänglig för EBA, den gemensamma resolutionsnämnden eller ECB bör den tillhandahållas av resolutionsmyndigheterna, behöriga myndigheter och andra medlemmar i Europeiska centralbankssystemet.
- (61) Med tanke på behovet av att skydda den finansiella stabiliteten och agera snabbt bör resolutionsmyndigheter inte omfattas av upphandlingsförfarandena för offentliga kontrakt för värderingstjänster i resolutionssyfte och i syfte att bedöma huruvida aktieägare och borgenärer skulle ha behandlats bättre om institutet under resolution hade inlett normala insolvensförfaranden. De tjänster som tillhandahålls bör därför undantas från tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU²⁰. När det gäller juridiska tjänster som resolutionsmyndigheterna kan behöva är vissa juridiska tjänster redan undantagna från det direktivets tillämpningsområde och andra ingår i förteckningen över tjänster i bilaga XIV till det direktivet för vilka högre tröskelvärden och mindre stränga harmoniserade regler gäller.

²⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/24/oj>).

- (62) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att förbättra ändamålsenligheten och effektiviteten i ramen för återhämtning och resolution av institut och enheter, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på grund av de risker som skiljaktiga nationella strategier kan medföra för den inre marknads integritet, utan snarare, genom att ändra regler som redan fastställts på unionsnivå, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (63) Direktiven 2014/59/EU och 2014/24/EU bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1
Ändringar av direktiv 2014/59/EU

Direktiv 2014/59/EU ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2.1 ska ändras på följande sätt:

a) Led 5 ska ersättas med följande:

”5. *dotterföretag*: ett dotterföretag enligt definitionen i artikel 4.1.16 i förordning (EU) nr 575/2013, och vid tillämpning av artiklarna 7, 12, 17, 18, 45–45m, 59–62, 91 och 92 i detta direktiv på resolutionsgrupper som avses i led 83b b i denna punkt inbegripet, om lämpligt och på lämpligt sätt, kreditinstitut eller finansinstitut som är permanent underställda ett centralt organ, själva det centrala organet och deras respektive dotterföretag, med beaktande av på vilket sätt sådana resolutionsgrupper uppfyller artikel 45e.3 i detta direktiv.”.

b) Följande led ska införas:

”28a. *alternativ åtgärd från den privata sektorns sida*: allt stöd som inte räknas som extraordinärt offentligt finansiellt stöd.”.

c) Led 35 ska ersättas med följande:

”35. *kritiska funktioner*: aktiviteter, tjänster eller transaktioner som om de upphörde sannolikt i en eller flera medlemsstater, på nationell eller regional nivå, skulle leda till störningar av tjänster som är avgörande för realekonomin eller störa den finansiella stabiliteten, på grund av ett instituts eller en koncerns storlek, marknadsandel, externa och interna sammanlänkning, komplexitet eller gränsöverskridande verksamhet, särskilt med avseende på dessa aktiviteter, tjänsters eller transaktioners utbytbarhet.”.

d) Led 71 ska ersättas med följande:

”71. *nedskrivningsbara skulder*: skulder, inklusive skulder som är ovissa vad gäller förfallotidpunkt eller belopp, och kapitalinstrument som inte uppfyller kraven för kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskottsinstrument eller supplementärkapitalinstrument för ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d och som inte är undantagna från skuldnedskrivningsverktygets tillämpningsområde enligt artikel 44.2.”.

e) Följande led ska införas:

”71aa. *skulder som är ovissa vad gäller förfallotidpunkt eller belopp*: skulder baserade på befintliga förpliktelser som härrör från tidigare händelser, som kommer att leda till en förlust och som är ovissa vad gäller tidpunkt eller belopp.”.

f) Led 71b ska ersättas med följande:

”71b. *efterställda kvalificerade instrument*: instrument som uppfyller alla de villkor som avses i artikel 72a i förordning (EU) nr 575/2013 förutom artikel 72b.3, 72b.4 och 72b.5 i den förordningen, och, i tillämpliga fall, i artikel 45b.1a i detta direktiv.”.

g) Följande led ska införas:

”72a. *utsedd myndighet*: en utsedd myndighet enligt definitionen i artikel 2.1.18 i direktiv 2014/49/EU.”.

h) Led 83b b ska ersättas med följande:

”b) kreditinstitut eller finansinstitut som är permanent underställda ett centralt organ, och själva det centrala organet när minst ett av dessa kreditinstitut eller finansinstitut eller det centrala organet är en resolutionsenhet, och deras respektive dotterföretag.”.

i) Följande led ska införas:

”83d. *globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EU*: globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EU enligt definitionen i artikel 4.1.134 i förordning (EU) nr 575/2013.”.

83e. *G-SII-enhet*: G-SII-enhet enligt definitionen i artikel 4.1.136 i förordning (EU) nr 575/2013.”.

j) Följande led ska införas:

”93a. *insättning*: vid tillämpning av artiklarna 108 och 109 i detta direktiv, en insättning enligt definitionen i artikel 2.1.3 i direktiv 2014/49/EU.”.

2. I artikel 5 ska punkterna 2, 3 och 4 ersättas med följande:

”2. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att instituten uppdaterar sina återhämtningsplaner minst en gång om året eller efter en förändring av institutets juridiska eller organisatoriska struktur, dess affärsverksamhet eller dess finansiella situation som kan ha en väsentlig inverkan på, eller nödvändiggöra en väsentlig ändring av, återhämtningsplanen. Behöriga myndigheter får kräva att institut uppdaterar sina återhämtningsplaner oftare.

I avsaknad av de ändringar som avses i första stycket inom tolv månader efter den senaste årliga uppdateringen av återhämtningsplanen får behöriga myndigheter undantagsvis, fram till den påföljande tolvmånadersperioden, bevilja undantag från skyldigheten att uppdatera återhämtningsplanen. Ett sådant undantag får beviljas i högst tolv månader.

3. Återhämtningsplaner får inte förutsätta tillgång till eller erhållande av något av följande:

- a) Extraordinärt offentligt finansiellt stöd.
- b) Akut likviditetsstöd från centralbanker.
- c) Likviditetsstöd från centralbanker med icke standardmässiga villkor för säkerheter, löptider eller räntesatser.

4. Återhämtningsplaner ska i tillämpliga fall innehålla en analys av hur och när ett institut, i enlighet med de villkor som anges i återhämtningsplanen, får ansöka om att få utnyttja sådana centralbanksfaciliteter som inte är uteslutna från planens tillämpningsområde enligt punkt 3 och identifiera de tillgångar som kan förväntas godtas som säkerhet.”.

3. I artikel 6.5 ska första stycket ersättas med följande:

”I de fall den behöriga myndigheten bedömer att det finns väsentliga brister i återhämtningsplanen, eller väsentliga hinder för dess genomförande, ska den meddela institutet eller koncernens moderföretag sin bedömning och den ska kräva att institutet inom tre månader, som med myndighetens godkännande kan förlängas med en månad, inkommer med en reviderad plan som visar hur de bristerna eller hindren ska hanteras.”.

4. I artikel 8.2 ska tredje stycket ersättas med följande:

”EBA får på begäran av en behörig myndighet bistå de behöriga myndigheterna när det gäller att nå ett gemensamt beslut i enlighet med artikel 31.2 c i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

5. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till:

”Resolutionsmyndigheten ska inte anta en resolutionsplan om förfaranden har inletts för att avveckla ett institut i enlighet med tillämplig nationell rätt enligt artikel 32b, eller om artikel 37.6 är tillämplig.”.

b) I punkt 7 ska led j ersättas med följande:

”j) En detaljerad beskrivning av de olika resolutionsstrategier som skulle kunna tillämpas enligt de olika möjliga scenarierna samt de tillämpliga tidsramarna, och hur dessa strategier skulle leda till att resolutionsmålen uppnås.”.

6. Artikel 11.3 ska ersättas med följande:

”3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera

a) metoder och arrangemang för rapportering av den information som avses i punkt 1,

b) frekvensen och tidsfristerna för inlämning av den rapportering som avses i led a.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den ... [tolv månader från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

4. EBA ska utveckla it-lösningar, inbegripet rapporteringsmallar, datastandarder, format och instruktioner, för rapportering av den information som avses i punkt 1.”.

7. Artikel 12 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Andra stycket ska ersättas med följande:

”I enlighet med de åtgärder som avses i första stycket ska resolutionsplanen för varje koncern identifiera resolutionsenheterna, resolutionsgrupperna och, när så är lämpligt, avvecklingsenheterna.”.

ii) Följande stycken ska läggas till:

”Vid identifieringen av de åtgärder som ska vidtas med avseende på de dotterföretag som avses i första stycket b och som inte är resolutionsenheter får resolutionsmyndigheterna följa en motsvarande metod, om en sådan metod inte negativt påverkar koncernens möjlighet till resolution, med beaktande av dotterföretagets storlek, dess riskprofil, dess roll i tillhandahållandet av kritiska funktioner och kärnaffärsområden, dess betydelse för kontinuiteten i koncernens verksamhet efter resolution och koncernresolutionsstrategin. Resolutionsmyndigheterna ska vederbörligen beakta dotterföretagets betydelse i den medlemsstat där det är etablerat, inbegripet dess potentiella systemvikt, och dess potentiella inverkan på tillgängliga finansiella medel i insättningsgarantisystemet vid avveckling enligt normala insolvensförfaranden.

Om förfaranden har inletts för att avveckla en enhet i enlighet med tillämplig nationell rätt enligt artikel 32b, eller om artikel 37.6 är tillämplig, ska resolutionsmyndigheterna inte längre inkludera den enheten i koncernresolutionsplanen.”.

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Koncernresolutionsplanen ska upprättas på grundval av den information som tillhandahålls enligt artikel 11 och ska innehålla de delar som avses i artikel 10.4 och 10.7 i den mån de är relevanta för en koncernresolutionsplan.”.

c) Följande punkt ska läggas till:

”7. EBA ska övervaka resolutionsmyndigheternas metoder och praxis för att vid utarbetandet av resolutionsplaner och koncernresolutionsplaner besluta huruvida institut eller enheter ska öronmärkas för resolution eller för avveckling enligt normala insolvensförfaranden och för att besluta om de åtgärder som ska vidtas i de scenarier som avses i artikel 10.3 och under de omständigheter som beskrivs i artikel 32.5.

EBA ska överlämna en rapport till kommissionen om resolutionsmyndigheternas befintliga metoder och praxis och om eventuella skillnader mellan medlemsstaterna senast den ... [fem år från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Den rapport som avses i andra stycket ska minst omfatta följande:

- a) När det gäller institut som inte ingår i en koncern och enheter som avses i punkt 1 första stycket, interna tillvägagångssätt och metoder för att välja ut de åtgärder som ska vidtas, särskilt kriterierna för att resolutionsplanen eller koncernresolutionsplanen ska föreskriva resolutionsåtgärder, för utövande av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter eller för avveckling enligt normala insolvensförfaranden.
- b) När det gäller resolutionsenheter, interna tillvägagångssätt och metoder för att välja de föredragna och alternativa resolutionsstrategierna och de resolutionsåtgärder som ska vidtas.
- c) De motsvarande metoder som resolutionsmyndigheterna följer enligt punkt 1 tredje stycket.”.

8. Artikel 13 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska första och andra styckena ersättas med följande:

”Institut och enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d ska till sin resolutionsmyndighet inkomma med den information som får begäras i enlighet med artikel 11. De resolutionsmyndigheter som begär information enligt artikel 11 för enheter som de ansvarar för ska översända den mottagna informationen till resolutionsmyndigheten på koncernnivå.

Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska, under förutsättning att de sekretesskrav som föreskrivs i detta direktiv följs, översända den information som tillhandahålls i enlighet med denna punkt till

- a) EBA,
 - b) resolutionsmyndigheterna för dotterföretag,
 - c) resolutionsmyndigheterna i jurisdiktioner där betydande filialer är belägna i den mån det är relevant för den betydande filialen,
 - d) de relevanta behöriga myndigheter som avses i artiklarna 115 och 116 i direktiv 2013/36/EU, och
 - e) resolutionsmyndigheterna i de medlemsstater där de enheter som avses i artikel 1.1 c och d är etablerade.”.
- b) I punkt 4 ska fjärde stycket ersättas med följande:

”EBA får på begäran av en resolutionsmyndighet bistå resolutionsmyndigheterna när det gäller att nå ett gemensamt beslut i enlighet med artikel 31.2 c i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

9. I artikel 15 ska följande punkt läggas till:

”5. EBA ska övervaka resolutionsmyndigheternas genomförande av bedömningar av möjligheten till resolution av institut och koncerner. EBA ska överlämna en rapport till kommissionen om befintlig praxis för bedömningar av möjligheten till resolution och möjliga skillnader mellan medlemsstaterna senast den ... [24 månader från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Den rapport som avses i första stycket ska omfatta följande:

- a) En bedömning av de metoder som resolutionsmyndigheterna utvecklat för att utföra bedömningar av möjligheten till resolution, inbegripet identifiering av områden där det finns möjliga skillnader mellan medlemsstaterna.
- b) En bedömning av den testningskapacitet som resolutionsmyndigheterna behöver för att säkerställa ett effektivt genomförande av resolutionsstrategin.
- c) Graden av transparens gentemot relevanta intressenter när det gäller de metoder som resolutionsmyndigheterna utvecklat för att utföra bedömningar av möjligheten till resolution och resultatet av de bedömningarna.”.

10. I artikel 16a ska följande punkt läggas till:

”7. Om en resolutionsenhet eller en enhet som själv inte är en resolutionsenhet inte omfattas av det kombinerade buffertkravet på samma basis som den basis på vilken den är skyldig att uppfylla de krav som avses i artiklarna 45c och 45d i detta direktiv, ska resolutionsmyndigheterna tillämpa punkterna 1–6 i den här artikeln på grundval av det beräknade kombinerade buffertkrav som följer av den metod som fastställs i den delegerade akt som antagits enligt artikel 45c.4 i detta direktiv. Artikel 128 fjärde stycket i direktiv 2013/36/EU ska tillämpas.

Resolutionsmyndigheten ska inkludera det beräknade kombinerade buffertkrav som avses i första stycket i denna punkt i beslutet om fastställande av de krav som avses i artiklarna 45c och 45d. Enheten ska offentliggöra det beräknade kombinerade buffertkravet tillsammans med den information som avses i artikel 45i.3.”.

11. Artikel 17 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

”3a. Om resolutionsmyndigheten finner att de åtgärder som den berörda enheten har föreslagit effektivt minskar eller avlägsnar de väsentliga hindren för möjligheten till resolution, ska resolutionsmyndigheten fatta ett beslut efter samråd med den behöriga myndigheten. I beslutet ska det anges att resolutionsmyndigheten har gjort bedömningen att de föreslagna åtgärderna är adekvata för att effektivt minska eller avlägsna de väsentliga hindren för möjligheten till resolution och krävas att enheten genomför de föreslagna åtgärderna.”.

b) I punkt 5 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”Vid tillämpning av punkt 4 ska resolutionsmyndigheterna åtminstone ha befogenhet att vidta någon av följande åtgärder:”.

12. Artikel 18 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska första stycket ersättas med följande:

”Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska, i samarbete med den samordnande tillsynsmyndigheten, utarbeta och överlämna en rapport till moderföretaget inom unionen, till dotterföretagens resolutionsmyndigheter, som ska överlämna den till de dotterföretag som de ansvarar för, och till resolutionsmyndigheterna i de jurisdiktioner där betydande filialer är belägna. Rapporten ska utarbetas efter samråd med de behöriga myndigheterna och ska analysera de väsentliga hindren för en effektiv tillämpning av resolutionsverktygen och för utövandet av resolutionsbefogenheter med avseende på koncernen och även resolutionsgrupper när en koncern består av mer än en resolutionsgrupp. Rapporten ska beakta effekterna på koncernens affärsmodell och rekommendera proportionella och riktade åtgärder som, enligt resolutionsmyndigheten på koncernnivå, är nödvändiga eller lämpliga för att avlägsna de hindren.”.

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska meddela alla eventuella åtgärdsförslag från moderföretaget inom unionen till den samordnande tillsynsmyndigheten, EBA, dotterföretagens resolutionsmyndigheter och resolutionsmyndigheterna i de jurisdiktioner där betydande filialer är belägna, i den mån den åtgärden är relevant för dessa betydande filialer. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå och dotterföretagens resolutionsmyndigheter ska, efter samråd med de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna i de jurisdiktioner där betydande filialer är belägna, göra allt de kan för att inom resolutionskollegiet nå ett gemensamt beslut om fastställandet av de väsentliga hindren och, om så krävs, bedömningen av de åtgärder som har föreslagits av moderföretaget inom unionen och av de åtgärder som krävs av myndigheterna för att åtgärda eller avlägsna dessa hinder, med hänsyn till åtgärdernas potentiella effekter i alla medlemsstater där koncernen är verksam.”.

c) Punkt 9 ska ersättas med följande:

”9. I avsaknad av ett gemensamt beslut om vidtagande av någon av de åtgärder som avses i artikel 17.5 g, h eller k i detta direktiv får EBA, på begäran av en resolutionsmyndighet i enlighet med punkt 6, 6a eller 7 i den här artikeln, bistå resolutionsmyndigheterna med att nå en överenskommelse i enlighet med artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

13. Artiklarna 27 och 28 ska ersättas med följande:

”Artikel 27

Åtgärder för tidigt ingripande

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna utan onödigt dröjsmål överväger och, om lämpligt, tillämpar åtgärder för tidigt ingripande om ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d
 - a) uppfyller de villkor som avses i artikel 102 i direktiv 2013/36/EU eller i artikel 38 i direktiv (EU) 2019/2034, eller om den behöriga myndigheten, i samband med ett förfarande för översyn och utvärdering i enlighet med artikel 97 i direktiv 2013/36/EU, har fastställt att de styrformer, strategier, processer och rutiner som institutet eller enheten infört och den kapitalbas och likviditet som innehas av institutet eller enheten inte säkerställer en sund hantering och täckning av dess risker, och endera av följande gäller:
 - i) Institutet eller enheten har inte vidtagit de korrigerande åtgärder som krävts av den behöriga myndigheten, inbegripet de åtgärder som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU eller i artikel 39 i direktiv (EU) 2019/2034.
 - ii) Den behöriga myndigheten anser att andra korrigerande åtgärder än åtgärder för tidigt ingripande är otillräckliga för att lösa problemen hos det institutet eller den enheten.

- b) inte uppfyller kraven i artikel 45e eller 45f i detta direktiv, eller
- c) överträder eller sannolikt kommer att överträda något av kraven i avdelning II i direktiv 2014/65/EU eller i artiklarna 3–7, 14–17, 24, 25 och 26 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014* under de tolv månader som följer på den behöriga myndighetens bedömning.

Den behöriga myndigheten får fastställa att det villkor som avses i första stycket a ii i denna punkt är uppfyllt utan att tidigare ha vidtagit andra korrigerande åtgärder, inbegripet utövandet av de befogenheter som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU eller i artikel 39 i direktiv (EU) 2019/2034.

Vid tillämpning av första stycket b och c i denna punkt ska medlemsstaterna säkerställa att resolutionsmyndigheterna eller de behöriga myndigheterna enligt definitionen i artikel 4.1.26 i direktiv 2014/65/EU utan dröjsmål informerar den behöriga myndigheten om överträdelsen eller den sannolika överträdelsen.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska åtgärder för tidigt ingripande inbegripa följande:
 - a) Ett krav på att ledningsorganet för institutet eller enheten antingen ska
 - i) genomföra ett eller flera av de arrangemang eller en eller flera av de åtgärder som anges i återhämtningsplanen, eller

- ii) uppdatera återhämtningsplanen i enlighet med artikel 5.2, om de omständigheter som ledde till det tidiga ingripandet skiljer sig från antagandena i den ursprungliga återhämtningsplanen, och genomföra ett eller flera av de arrangemang eller en eller flera av de åtgärder som anges i den uppdaterade återhämtningsplanen inom en viss tidsram.
- b) Ett krav på att ledningsorganet för institutet eller enheten sammankallar, eller om ledningsorganet inte följer det kravet, den behöriga myndighetens direkta sammankallande av, institutets eller enhetens aktieägare till bolagsstämma, och i bägge fallen fastställande av dagordningen och krav på att antagande av vissa beslut ska övervägas av aktieägarna.
- c) Ett krav på att ledningsorganet för institutet eller enheten ska upprätta en plan, i enlighet med återhämtningsplanen i tillämpliga fall, för förhandlingar om omstrukturering av skuld med vissa eller alla dess borgenärer.
- d) Ett krav på att ändra institutets eller enhetens juridiska struktur.
- e) Ett krav på att avsätta, eller i enlighet med artikel 28 byta ut, den verkställande ledningen eller ledningsorganet för institutet eller enheten i dess helhet eller med avseende på enskilda personer.
- f) Tillsättning av en eller flera tillfälliga förvaltare för institutet eller enheten i enlighet med artikel 29.

- g) Ett krav på att ledningsorganet för institutet eller enheten ska upprätta en plan som institutet eller enheten kan genomföra om institutet eller enheten beslutar att inleda en frivillig avveckling av sin verksamhet.
3. De behöriga myndigheterna ska välja de lämpliga åtgärder för tidigt ingripande som avses i punkt 2 i denna artikel på grundval av vad som står i proportion till de eftersträlvade målen, med beaktande av bland annat hur allvarlig överträdelsen eller den sannolika överträdelsen är och hur snabbt den finansiella situationen försämras för det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d .
 4. För var och en av de åtgärder för tidigt ingripande som avses i punkt 2 ska de behöriga myndigheterna fastställa en tidsfrist för genomförandet som ska vara strikt begränsad till den tid som krävs för att genomföra den berörda åtgärden på rimliga villkor. De behöriga myndigheterna ska göra en utvärdering av åtgärdens effektivitet omedelbart efter det att tidsfristen har löpt ut och ska låta resolutionsmyndigheten ta del av denna utvärdering.

Om utvärderingen visar att åtgärderna för tidigt ingripande inte har genomförts fullt ut eller inte är ändamålsenliga får den behöriga myndigheten göra en bedömning av huruvida det villkor som avses i artikel 32.1 a är uppfyllt.

5. EBA ska senast den ... [24 månader från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att främja en konsekvent tillämpning av de villkor som avses i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 28

Byte av den verkställande ledningen eller ledningsorganet

Vid tillämpning av artikel 27.2 e ska medlemsstaterna säkerställa att den nya verkställande ledningen eller det nya ledningsorganet, eller enskilda ledamöter i dessa, utses i enlighet med unionsrätten och nationell rätt och att detta utseende är föremål för den behöriga myndighetens godkännande eller medgivande.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 84, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/600/oj>).”

14. Artikel 29 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1, 2 och 3 ska ersättas med följande:

”1. Vid tillämpning av artikel 27.2 f ska medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna, på grundval av vad som är proportionellt med hänsyn till omständigheterna, får tillsätta en eller flera tillfälliga förvaltare som antingen

- a) tillfälligt byter ut ledningsorganet för det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, eller
- b) tillfälligt arbetar med ledningsorganet för det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d.

Vid tidpunkten för tillsättningen av den tillfälliga förvaltaren ska den behöriga myndigheten specificera huruvida tillsättningen är för tillämpning av första stycket a eller b.

Vid tillämpning av första stycket b ska den behöriga myndigheten vid tidpunkten för tillsättningen ytterligare specificera den tillfälliga förvaltarens roll, uppgifter och befogenheter samt eventuella krav på att institutets eller enhetens ledningsorgan ska samråda med eller erhålla medgivande från den tillfälliga förvaltaren innan det fattar specifika beslut eller vidtar specifika åtgärder.

Medlemsstaterna ska kräva att den behöriga myndigheten offentliggör tillsättningen av en tillfällig förvaltare, utom när den tillfälliga förvaltaren saknar befogenhet att representera det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d.

Medlemsstaterna ska vidare säkerställa att alla tillfälliga förvaltare har tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter för att kunna fullgöra sina plikter och uppfyller kraven i artikel 91.2 och 91.2a i direktiv 2013/36/EU. Den behöriga myndighetens bedömning av huruvida den tillfälliga förvaltaren har sådana kunskaper, färdigheter och erfarenheter och uppfyller dessa krav ska utgöra en integrerad del av beslutet att tillsätta den tillfälliga förvaltaren.

2. Den behöriga myndigheten ska specificera den tillfälliga förvaltarens befogenheter vid tidpunkten för dennes tillsättning på grundval av vad som är proportionellt med hänsyn till omständigheterna. Sådana befogenheter får innefatta några eller samtliga av de befogenheter som ledningsorganet för det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d har enligt institutets eller enhetens bolagsordning och enligt nationell rätt, inklusive befogenheten att utöva några eller samtliga av förvaltningsfunktionerna hos ledningsorganet för institutet eller enheten. Den tillfälliga förvaltarens befogenheter med avseende på institutet eller enheten ska följa tillämplig bolagsrätt. Den behöriga myndigheten får anpassa sådana befogenheter om omständigheterna ändras.

3. Den behöriga myndigheten ska vid tidpunkten för tillsättningen av den tillfälliga förvaltaren specificera dennes roll och funktioner. Denna roll och dessa funktioner kan innefatta att
- a) fastställa den finansiella ställningen för det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d,
 - b) leda affärsverksamheten eller en del av denna hos det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, för att upprätthålla eller återställa institutets eller enhetens finansiella ställning,
 - c) vidta åtgärder för att återupprätta en sund och ansvarsfull ledning av affärsverksamheten hos det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d,
 - d) säkerställa att det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d uppfyller alla krav enligt artikel 30a.3 andra stycket, 30a.4 första stycket eller 30a.5.

Den behöriga myndigheten ska vid tidpunkten för tillsättningen av den tillfälliga förvaltaren specificera eventuella begränsningar för dennes roll och funktioner.”.

- b) I punkt 5 ska andra stycket ersättas med följande:

”Den tillfälliga förvaltaren får i vilket fall endast utöva befogenheten att sammankalla en bolagsstämma för det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d och fastställa dagordningen för den bolagsstämman med den behöriga myndighetens förhandsgodkännande.”.

- c) Punkterna 6 och 7 ska ersättas med följande:

”6. På begäran av den behöriga myndigheten ska den tillfälliga förvaltaren upprätta rapporter om den finansiella ställningen för det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d och om de åtgärder som vidtagits under dennes uppdrag som förvaltare, med de intervall som fastställs av den behöriga myndigheten. Den tillfälliga förvaltaren ska i alla händelser upprätta en sådan rapport i slutet av sitt uppdrag.

7. Den tillfälliga förvaltaren ska tillsättas för högst ett år. Den behöriga myndigheten får undantagsvis förlänga denna period en gång med en period som är proportionell med hänsyn till omständigheterna, om villkoren för att tillsätta den tillfälliga förvaltaren fortfarande är uppfyllda. Den behöriga myndigheten ska ansvara för att avgöra huruvida dessa villkor är uppfyllda och för att motivera en eventuell förlängning av den tillfälliga förvaltarens uppdrag för aktieägarna.”.

15. Artikel 30 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Samordning av åtgärder för tidigt ingripande med avseende på koncerner”

b) Punkterna 1–4 ska ersättas med följande:

- ”1. Om villkoren för tillämpning av åtgärder för tidigt ingripande enligt artikel 27 är uppfyllda med avseende på ett moderföretag inom unionen, ska den samordnande tillsynsmyndigheten underrätta EBA och samråda med övriga behöriga myndigheter i tillsynskollegiet innan den beslutar att tillämpa en åtgärd för tidigt ingripande.
2. Efter den underrättelse och det samråd som avses i punkt 1 i denna artikel ska den samordnande tillsynsmyndigheten besluta om åtgärder för tidigt ingripande enligt artikel 27 ska tillämpas med avseende på det berörda moderföretaget inom unionen, med beaktande av dessa åtgärders effekter på koncerner i andra medlemsstater. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska meddela beslutet till EBA och övriga behöriga myndigheter i tillsynskollegiet.
3. Om villkoren för tillämpning av åtgärder för tidigt ingripande enligt artikel 27 är uppfyllda med avseende på ett dotterföretag till ett moderföretag inom unionen, ska den behöriga myndighet som är ansvarig för tillsyn på individuell nivå och som avser att vidta en åtgärd i enlighet med den artikeln underrätta EBA och samråda med den samordnande tillsynsmyndigheten.

Den samordnande tillsynsmyndigheten får, när den mottagit underrättelsen, bedöma de sannolika effekterna av tillämpningen av åtgärder för tidigt ingripande enligt artikel 27 på det berörda institut eller den berörda enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, på koncernen eller på koncernenheter i andra medlemsstater. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska meddela den behöriga myndigheten den bedömningen inom tre dagar.

Efter den underrättelsen och det samrådet ska den behöriga myndigheten besluta om den ska tillämpa en åtgärd för tidigt ingripande. Beslutet ska fattas med vederbörligt beaktande av den samordnande tillsynsmyndighetens eventuella bedömning. Den behöriga myndigheten ska meddela beslutet till EBA, den samordnande tillsynsmyndigheten och de övriga behöriga myndigheterna i tillsynskollegiet.

4. När mer än en behörig myndighet avser att tillämpa en åtgärd för tidigt ingripande enligt artikel 27 på fler än ett institut eller fler än en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d och som ingår i samma koncern, ska den samordnande tillsynsmyndigheten och övriga relevanta behöriga myndigheter bedöma huruvida det är lämpligare att utse samma tillfälliga förvaltare för alla berörda enheter eller att samordna tillämpningen av de andra åtgärderna för tidigt ingripande på fler än ett institut eller fler än en enhet i syfte att underlätta lösningar som återupprättar det berörda institutets eller den berörda enhetens finansiella ställning. Bedömningen ska utformas som ett gemensamt beslut av den samordnande tillsynsmyndigheten och de övriga relevanta behöriga myndigheterna. Det gemensamma beslutet ska fattas inom fem dagar från dagen för den underrättelse som avses i punkt 1 i den här artikeln. Det gemensamma beslutet ska motiveras och fastställas i ett dokument som den samordnande tillsynsmyndigheten ska tillställa moderföretaget inom unionen.

EBA får på begäran av en behörig myndighet bistå de behöriga myndigheterna när det gäller att nå en överenskommelse i enlighet med artikel 31 i förordning (EU) nr 1093/2010.

I avsaknad av ett gemensamt beslut inom fem dagar får den samordnande tillsynsmyndigheten och de behöriga myndigheterna för dotterföretag fatta sina egna beslut om utseendet av en tillfällig förvaltare för de institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c eller d som de ansvarar för och om tillämpningen av de andra åtgärderna för tidigt ingripande.”.

c) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. EBA får på begäran av en behörig myndighet bistå de behöriga myndigheter som avser att tillämpa en eller flera av de åtgärder som avses i artikel 27.2 a i detta direktiv med avseende på punkterna 4, 10, 11 och 19 i avsnitt A i bilagan till detta direktiv, enligt artikel 27.2 c i detta direktiv eller enligt artikel 27.2 d i detta direktiv när det gäller att nå en överenskommelse i enlighet med artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

16. Följande artikel ska införas i avdelning III:

”Artikel 30a

Förberedelse för resolution

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna utan dröjsmål underrättar resolutionsmyndigheterna om följande:

a) En åtgärd som avses i artikel 104.1 i direktiv 2013/36/EU eller i artikel 39.2 i direktiv (EU) 2019/2034 som de vidtar eller kräver att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i det här direktivet ska vidta.

- b) Att, såsom framgår av tillsynsverksamheten, villkoren i artikel 27.1 är uppfyllda med avseende på ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, oberoende av tillämpningen av eventuella åtgärder för tidigt ingripande.
- c) Tillämpningen av någon av de åtgärder för tidigt ingripande som avses i artikel 27.

De behöriga myndigheterna ska i nära samarbete med resolutionsmyndigheterna noga övervaka institutets eller enhetens situation och dess efterlevnad av de åtgärder som avses i första stycket a och som syftar till att åtgärda en försämring av institutets eller enhetens situation och dess efterlevnad av de åtgärder för tidigt ingripande som avses i första stycket c.

- 2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna så tidigt som möjligt underrättar resolutionsmyndigheterna om de anser att det finns en väsentlig risk för att en eller flera av de omständigheter som avses i artikel 32.4 är tillämpliga på ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d. Underrättelsen ska innehålla
 - a) skälen till underrättelsen,

- b) en översikt över de åtgärder som övervägs och som inom rimlig tid skulle förhindra att institutet eller enheten i fråga fallerar, deras förväntade inverkan på institutet eller enheten när det gäller de omständigheter som avses i artikel 32.4 och den förväntade tidsramen för genomförandet av dessa åtgärder.

Efter att ha mottagit den underrättelse som avses i första stycket i denna punkt ska resolutionsmyndigheterna, i nära samarbete med behöriga myndigheter, bedöma vad som utgör en rimlig tidsram för bedömningen av det villkor som avses i artikel 32.1 b, med beaktande av hur snabbt situationen försämras för det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, behovet av att effektivt genomföra resolutionsstrategin, och andra överväganden som är relevanta i ärendet. Resolutionsmyndigheterna får när som helst ompröva tidsramen och anpassa den till omständigheterna i ärendet. Resolutionsmyndigheterna ska så tidigt som möjligt meddela de behöriga myndigheterna denna bedömning eller omprövning.

Efter att ha mottagit den underrättelse som avses i första stycket i denna punkt ska behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter i nära samarbete övervaka situationen för det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, genomförandet av relevanta åtgärder inom deras förväntade tidsram och all annan relevant utveckling. För detta ändamål ska behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter sammanträda regelbundet, med en frekvens som resolutionsmyndigheterna ska fastställa med hänsyn till omständigheterna i ärendet. Behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter ska utan dröjsmål förse varandra med all relevant information.

3. De behöriga myndigheterna ska förse resolutionsmyndigheterna med all information som resolutionsmyndigheterna begär och som är nödvändig för någon av följande åtgärder:
 - a) Uppdatering av resolutionsplanen och förberedelser för en möjlig resolution av det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d.
 - b) Genomförande av den värdering som avses i artikel 36.

Om sådan information inte redan är tillgänglig för de behöriga myndigheterna ska resolutionsmyndigheterna och de behöriga myndigheterna samarbeta och samordna sig för att erhålla denna information. För detta ändamål ska de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna ha befogenhet att kräva att det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d tillhandahåller sådan information, inbegripet genom inspektioner på plats, och att lämna denna information till varandra.

4. Resolutionsmyndigheternas befogenheter ska inbegripa befogenhet att till potentiella köpare saluföra det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, att vidta åtgärder för sådan saluföring, eller att kräva att institutet eller enheten gör detta, i följande syften:
 - a) Att förbereda resolution av det institutet eller den enheten, med förbehåll för de kriterier som fastställs i artikel 39.2 och de konfidentialitetskrav som anges i artiklarna 84 och 84b.
 - b) Att göra resolutionsmyndighetens bedömning av det villkor som avses i artikel 32.1 b.

När resolutionsmyndigheten vid utövandet av de befogenheter som avses i första stycket beslutar att direkt saluföra institutet eller enheten till potentiella köpare, ska den ta vederbörlig hänsyn till omständigheterna i ärendet, i synnerhet eventuella förebyggande åtgärder som potentiellt kan komma att vidtas av ett insättningsgarantisystem eller åtgärder som potentiellt kan komma att vidtas av ett institutionellt skyddssystem och den potentiella inverkan som utövandet av denna befogenhet kan ha på institutets eller enhetens övergripande ställning.

5. Resolutionsmyndigheterna ska ha befogenhet att kräva att det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d inrättar de arrangemang, däribland en digital plattform, som krävs för utbyte av information med potentiella köpare eller med rådgivare och värderare som anlitas av resolutionsmyndigheten. Om resolutionsmyndigheten utövar denna befogenhet ska artikel 84.1 e och f tillämpas.

6. En föregående underrättelse från den behöriga myndigheten i enlighet med punkt 1 första stycket i denna artikel ska inte vara ett nödvändigt villkor för att resolutionsmyndigheterna ska kunna förbereda resolutionen av det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d eller utöva de befogenheter som avses i punkterna 3, 4 och 5 i den här artikeln.
7. Resolutionsmyndigheterna ska utan dröjsmål informera de behöriga myndigheterna om alla åtgärder som vidtas enligt punkterna 3, 4 och 5.
8. Medlemsstaterna ska säkerställa att behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter har ett nära samarbete i följande fall:
 - a) När de överväger att vidta de åtgärder som avses i punkt 1 första stycket a i denna artikel och som syftar till att åtgärda en försämring av situationen för ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, samt de åtgärder som avses i punkt 1 första stycket c i den här artikeln.
 - b) När de överväger att vidta någon av de åtgärder som avses i punkterna 3, 4 och 5.
 - c) Under genomförandet av de åtgärder som avses i leden a och b i detta stycke.

Behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter ska säkerställa att dessa åtgärder och insatser är konsekventa, samordnade och effektiva.”.

17. I artikel 31.2 ska led c ska ersättas med följande:

”c) Skydda offentliga medel genom att minimera beroendet av extraordinärt offentligt finansiellt stöd, särskilt när det tillhandahålls från en medlemsstats budget.”.

18. Artikel 32 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna vidtar en resolutionsåtgärd med avseende på ett institut om resolutionsmyndigheterna, efter att ha mottagit ett meddelande enligt punkt 2 eller på eget initiativ, och med beaktande av behovet av att effektivt genomföra resolutionsstrategin, fastställer att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Institutet fallerar eller kommer sannolikt att fallera.

b) Det finns, med beaktande av tidsaspekter och andra relevanta omständigheter, inga rimliga utsikter att några alternativa åtgärder från den privata sektorns sida, inbegripet åtgärder av ett institutionellt skyddssystem, förebyggande åtgärder som avses i artikel 11.3 i direktiv 2014/49/EU, tillsynsåtgärder, åtgärder för tidigt ingripande, eller nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder som avses i artikel 59.2 det här direktivet, som vidtas avseende institutet, inom rimlig tid skulle förhindra att institutet fallerar.

- c) En resolutionsåtgärd är nödvändig av hänsyn till allmänintresset enligt punkt 5.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att den behöriga myndigheten gör en bedömning av det villkor som avses i punkt 1 a, efter samråd med resolutionsmyndigheten.

Medlemsstaterna får föreskriva att inte bara den behöriga myndigheten utan även resolutionsmyndigheten får göra bedömningen av det villkor som avses i punkt 1 a, efter samråd med den behöriga myndigheten, när resolutionsmyndigheterna enligt nationell rätt har de verktyg som krävs för en sådan bedömning, särskilt inbegripet adekvat tillgång till relevant information. I ett sådant fall ska medlemsstaterna säkerställa att den behöriga myndigheten utan dröjsmål till resolutionsmyndigheten lämnar all relevant information som denna begär för att utföra sin bedömning, före eller efter att ha informerats av resolutionsmyndigheten om dess avsikt att göra denna bedömning.

Bedömningen av det villkor som avses i punkt 1 b ska göras av resolutionsmyndigheten i nära samarbete med den behöriga myndigheten. Den behöriga myndigheten ska utan dröjsmål till resolutionsmyndigheten lämna all relevant information som denna begär i syfte att göra sin bedömning. Den behöriga myndigheten får också informera resolutionsmyndigheten om att den anser att villkoret i punkt 1 b är uppfyllt.

Vid bedömningen av de villkor som avses i punkt 1 a och b ska den behöriga myndigheten eller resolutionsmyndigheten begära den senaste tillgängliga informationen från insättningsgarantisystemet eller, i relevanta fall, från det institutionella skyddssystem som institutet är medlem i, som skulle vara relevant för en sådan bedömning, inbegripet huruvida insättningsgarantisystemet eller det institutionella skyddssystemet kan förhindra fallissemanget.”.

b) Punkt 4 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska led d ersättas med följande:

”d) Extraordinärt offentligt finansiellt stöd krävs, utom när sådant stöd beviljas i någon av de former som avses i artikel 32c.”.

ii) Andra till femte styckena ska utgå.

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Vid tillämpning av punkt 1 första stycket c ska en resolutionsåtgärd inte vara nödvändig av hänsyn till allmänintresset om resolutionsmyndigheten kommer fram till att inget av resolutionsmålen skulle äventyras om institutet avvecklades enligt normala insolvensförfaranden.

Om resolutionsmyndigheten kommer fram till att ett eller flera av resolutionsmålen skulle äventyras om institutet avvecklas enligt normala insolvensförfaranden, ska resolutionsmyndigheten fastställa att en resolutionsåtgärd är nödvändig av hänsyn till allmänintresset om resolutionsåtgärden är nödvändig för att uppnå, och står i proportion till, ett eller flera av resolutionsmålen och om avvecklingen av institutet enligt normala insolvensförfaranden inte skulle uppfylla de resolutionsmål som äventyras på ett mer ändamålsenligt sätt.

Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheten, när den utför den bedömning som avses i första stycket, på grundval av den information som den har tillgång till vid tidpunkten för bedömningen, beaktar och jämför allt extraordinärt offentligt finansiellt stöd som rimligen kan förväntas beviljas institutet, både vid resolution och vid avveckling i enlighet med tillämplig nationell rätt.

Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheten, när den utför den bedömning som avses i andra stycket, beaktar kostnaderna för resolution och för normala insolvensförfaranden och strävar efter att minimera och undvika värdeförstörelse, såvida detta inte krävs för att uppnå resolutionsmålen.”.

19. Artiklarna 32a och 32b ska ersättas med följande:

”Artikel 32a

Resolutionsvillkor vad gäller centrala organ och kreditinstitut eller finansinstitut som är permanent underställda ett centralt organ

Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna kan vidta en resolutionsåtgärd med avseende på ett centralt organ och alla kreditinstitut eller finansinstitut permanent underställda detta som ingår i samma resolutionsgrupp, om det centrala organet och alla kreditinstitut eller finansinstitut permanent underställda det centrala organet, eller den resolutionsgrupp till vilken de tillhör, som helhet uppfyller de villkor som fastställs i artikel 32.1.

Artikel 32b

Förfaranden för institut och enheter som inte omfattas av resolutionsåtgärder

1. Medlemsstaterna ska, när en resolutionsmyndighet fastställer att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d uppfyller villkoren i artikel 32.1 a och b, men inte villkoret i artikel 32.1 c, säkerställa att den behöriga myndigheten eller resolutionsmyndigheten inleder det relevanta administrativa eller rättsliga förfarandet, eller begär att så ska ske, inbegripet, om så är möjligt, ett frivilligt förfarande, för att avveckla institutet eller enheten under ordnade former i enlighet med tillämplig nationell rätt.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d och som avvecklas under ordnade former i enlighet med tillämplig nationell rätt under de omständigheter som avses i punkt 1 i den här artikeln, inbegripet ett frivilligt avvecklingsförfarande, lämnar marknaden eller upphör med sin bankverksamhet inom rimlig tid.
3. Medlemsstaterna ska, när en resolutionsmyndighet fastställer att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d uppfyller villkoren i artikel 32.1 a och b, men inte villkoret i artikel 32.1 c, säkerställa att detta fastställande är ett tillräckligt villkor för den behöriga myndigheten att återkalla institutets eller enhetens auktorisation.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att en återkallelse av auktorisationen av det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d är ett tillräckligt villkor för att den berörda nationella administrativa eller rättsliga myndigheten utan dröjsmål ska kunna inleda förfarandet för att avveckla institutet eller enheten under ordnade former i enlighet med tillämplig nationell rätt.”.

20. Följande artikel ska införas:

”Artikel 32c

Extraordinärt offentligt finansiellt stöd

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att extraordinärt offentligt finansiellt stöd utanför resolutionsåtgärder i undantagsfall får beviljas ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, förutsatt att det extraordinära offentliga finansiella stödet uppfyller de villkor och krav som anges i unionens regler om statligt stöd, och endast i följande fall:
 - a) Om det extraordinära offentliga finansiella stödet, i syfte att avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi som är exceptionell eller systemisk till sin karaktär och bevara den finansiella stabiliteten, antar någon av följande former:
 - i) En statlig garanti för att garantera likviditetsfaciliteter som tillhandahålls av centralbanker på centralbankernas villkor.
 - ii) En statlig garanti för nya skuldförbindelser.
 - iii) Ett förvärv av andra kapitalbasinstrument än kärnprimärkapitalinstrument eller av andra kapitalinstrument, eller användning av åtgärder för övertagande av värdeminskade tillgångar, till priser och med löptider och andra villkor som inte ger det berörda institutet eller den berörda enheten en otillbörlig fördel, om inte någon av de omständigheter som avses i artikel 32.4 a, b eller c eller 59.3 föreligger vid den tidpunkt då det offentliga stödet beviljas.

- b) Om det extraordinära offentliga finansiella stödet ges i form av ett ingripande av ett insättningsgarantisystem som avses i artikel 11.3 i direktiv 2014/49/EU.
- c) Om det extraordinära offentliga finansiella stödet ges i form av ett ingripande av ett insättningsgarantisystem som avses i artikel 11.5 i direktiv 2014/49/EU.
- d) Om det extraordinära offentliga finansiella stödet ges i form av statligt stöd som beviljas ett institut eller en enhet som avses i artikel 32b i detta direktiv, förutom det stöd som beviljas av ett insättningsgarantisystem enligt artikel 11.5 i direktiv 2014/49/EU.

2. De stödåtgärder som avses i punkt 1 a

- a) ska vara begränsade till solventa institut eller enheter, enligt bekräftelse av den behöriga myndigheten,
- b) ska vara av förebyggande och tillfällig karaktär och grunda sig på en på förhand fastställd strategi som godkänts av den behöriga myndigheten, för att avsluta stödåtgärderna, vilken inbegriper ett tydligt angivet datum för avslutande eller försäljningsdatum eller en tydligt angiven återbetalningsplan för var och en av dessa åtgärder,
- c) ska vara proportionella för att avhjälpa följdverkningarna av den allvarliga störningen i en medlemsstats ekonomi som är exceptionell eller systemisk till sin karaktär och för att bevara den finansiella stabiliteten, och

- d) får inte användas för att täcka förluster som institutet eller enheten har ådragit sig eller sannolikt kommer att ådra sig under åtminstone de följande tolv månaderna.

Den på förhand fastställda strategi som avses i första stycket b i denna punkt får inte offentliggöras förrän institutet eller enheten inte längre tar del av de berörda stödåtgärderna, eller förrän den bedömning som avses i punkt 6 andra stycket i denna artikel har slutförts, med förbehåll för de skyldigheter avseende icke uppskjutningsbart offentliggörande som avses i artikel 17 i förordning (EU) nr 596/2014.

3. Vid tillämpning av punkt 2 första stycket a i denna artikel ska, om det extraordinära offentliga finansiella stödet ges i form av de stödåtgärder som avses i punkt 1 a ii och iii i denna artikel, ett institut eller en enhet anses vara solvent om den behöriga myndigheten har konstaterat att ingen överträdelse har skett eller sannolikt kommer att ske under de följande tolv månaderna, på grundval av aktuella förväntningar, av något av de krav som avses i artikel 92.1 i förordning (EU) nr 575/2013, artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, artikel 11.1 i förordning (EU) 2019/2033, artikel 40 i direktiv (EU) 2019/2034 eller relevanta tillämpliga krav enligt unionsrätten eller nationell rätt.

Vid bedömningen av huruvida en överträdelse av de krav som anges i första stycket i denna punkt har skett ska den behöriga myndigheten bortse från eventuella överträdelser som effektivt har åtgärdats vid tidpunkten för bedömningen. Om den behöriga myndigheten konstaterar att en framtida överträdelse av de krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU eller artikel 40 i direktiv (EU) 2019/2034 sannolikt kommer att ske under de följande tolv månaderna får den undantagsvis betrakta en enhet som solvent om den fastställer att överträdelsen kommer att vara av kortfristig karaktär och att effektiva avhjälpande åtgärder för att ta itu med den har planerats av enheten och bedömts vara trovärdiga av den behöriga myndigheten vid tidpunkten för bedömningen.

4. Vid tillämpning av punkt 2 första stycket d ska den relevanta behöriga myndigheten kvantifiera de förluster som institutet eller enheten har ådragit sig eller sannolikt kommer att ådra sig. Kvantifieringen ska baseras på översyner av tillgångarnas kvalitet som utförs av ECB, EBA eller nationella myndigheter eller, i förekommande fall, på inspektioner på plats som utförs av den behöriga myndigheten. Om det inte är möjligt att utföra dessa översyner eller inspektioner inom rimlig tid får den behöriga myndigheten basera kvantifieringen på institutets eller enhetens balansräkning, förutsatt att balansräkningen överensstämmer med tillämpliga redovisningsregler och redovisningsstandarder, vilket bekräftats av en oberoende extern revisor. Kvantifieringen ska göras så nära dagen för beviljandet av stödåtgärderna som möjligt och med hjälp av den senaste information som den behöriga myndigheten har tillgång till.

5. De stödåtgärder som avses i punkt 1 a iii ska begränsas till åtgärder som av den behöriga myndigheten har bedömts vara nödvändiga för att bevara institutets eller enhetens solvens genom att åtgärda det kapitalunderskott som fastställts i det negativa scenariot i stresstester på nationell nivå, unionsnivå eller på nivån för den gemensamma tillsynsmekanismen eller enligt motsvarande genomgångar som i tillämpliga fall utförts av ECB, EBA eller nationella myndigheter, och bekräftats av den behöriga myndigheten.

Med avvikelse från punkt 1 a iii i denna artikel ska förvärv av kärnprimärkapitalinstrument undantagsvis tillåtas om det underskott som konstaterats är sådant att ett förvärv av andra kapitalbasinstrument eller andra kapitalinstrument inte skulle göra det möjligt för det berörda institutet eller den berörda enheten att åtgärda det kapitalunderskott som fastställts i det negativa scenariot i det relevanta stresstestet eller motsvarande genomgång. Beloppet för förvärvade kärnprimärkapitalinstrument får inte överstiga 2 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet för det berörda institutet eller den berörda enheten beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013.

Under exceptionella omständigheter får den behöriga myndigheten tillåta att gränsen på 2 % överskrids om den har visat att det är nödvändigt och lämpligt för genomförandet av stödåtgärderna, med beaktande av de särskilda omständigheterna i fallet. Överskridandet av gränsen ska uppgå till ett belopp som inte skapar några risker för ett trovärdigt genomförande i god tid av den på förhand fastställda strategin för avslutande av stödåtgärderna. Den behöriga myndigheten ska förse kommissionen med den analys som ligger till grund för dess tillstånd att överskrida gränsen på 2 % för en eventuell bedömning av statligt stöd.

6. Om någon av de stödåtgärder som avses i punkt 1 a inte löses in, återbetalas eller på annat sätt avslutas i enlighet med villkoren i strategin för avslutande av stödåtgärden som fastställdes vid tidpunkten för beviljandet av åtgärden, ska medlemsstaterna säkerställa att den behöriga myndigheten begär att institutet eller enheten lämnar in en engångsåtgärdsplan. Åtgärdsplanen ska beskriva de åtgärder som ska vidtas för att avsluta stödåtgärden inom två år och för att säkerställa institutets eller enhetens långsiktiga bärkraft. Åtgärdsplanen ska inte begränsa de relevanta myndigheternas befogenhet att när som helst bedöma eller avgöra om institutet eller enheten fallerar eller sannolikt kommer att fallera.

Om den behöriga myndigheten inte är övertygad om att åtgärdsplanen är trovärdig eller genomförbar, eller om institutet eller enheten underlåter att följa åtgärdsplanen, ska de relevanta myndigheterna bedöma huruvida institutet eller enheten fallerar eller sannolikt kommer att fallera.

7. EBA ska senast den ... [tolv månader från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 om den typ av tester eller genomgångar som avses i punkt 5 i den här artikeln och som kan leda till de stödåtgärder som avses i punkt 12 a iii i den här artikeln.”.

21. Artikel 33.2 ska ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna vidtar en resolutionsåtgärd med avseende på en enhet som avses i artikel 1.1 c eller d, med beaktande av behovet av att effektivt genomföra resolutionsstrategin, om den enheten uppfyller villkoren i artikel 32.1.

När en resolutionsåtgärd vidtas ska en enhet anses falla eller sannolikt komma att falla under någon av följande omständigheter:

- a) Enheten uppfyller ett eller flera av de villkor som anges i artikel 32.4 b, c eller d.
- b) Enheten överträder väsentligt eller det finns objektiva faktorer som visar att enheten inom en nära framtid väsentligt kommer att överträda de tillämpliga kraven i förordning (EU) nr 575/2013 eller i direktiv 2013/36/EU.”.

22. Artikel 33a ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 8 ska första stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna utan dröjsmål underrättar det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d och de myndigheter som avses i artikel 83.2 a–h när de utövar den befogenhet som avses i punkt 1 i den här artikeln efter det att det fastställts att institutet eller enheten fallerar eller sannolikt kommer att falla enligt artikel 32.1 a och innan resolutionsbeslutet har fattats.”.

b) I punkt 9 ska följande stycke läggas till:

”Trots vad som sägs i första stycket i denna punkt ska medlemsstaterna säkerställa att insättare, när de befogenheter som hänvisas till däri utövas med avseende på kvalificerade insättningar och dessa insättningar inte anses indisponibla enligt direktiv 2014/49/EU, får tillgång till en lämplig summa per dag från dessa insättningar.”.

23. Artikel 35 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna får utse en eller flera särskilda förvaltare som ska ersätta eller arbeta med ledningsorganet för institutet under resolution eller broinstitutet. Resolutionsmyndigheterna ska offentliggöra tillsättningen av en särskild förvaltare. Resolutionsmyndigheterna ska säkerställa att den särskilda förvaltaren har de kvalifikationer, den förmåga och den erfarenhet som krävs för att utföra sitt uppdrag.

Artikel 91 i direktiv 2013/36/EU ska inte tillämpas på utseendet av särskilda förvaltare.

2. Den särskilda förvaltaren ska ha alla befogenheter som innehas av aktieägarna hos och ledningsorganet för institutet under resolution eller broinstitutet. Den särskilda förvaltaren får dock endast utöva sådana befogenheter under resolutionsmyndighetens kontroll.”.

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Medlemsstaterna ska kräva att en särskild förvaltare, med regelbundna intervall som fastställs av resolutionsmyndigheten och i början och slutet av sitt uppdrag, upprättar rapporter till den tillsättande resolutionsmyndigheten om den ekonomiska och finansiella situationen för institutet under resolution eller broinstitutet och om de åtgärder som denne har vidtagit i sin tjänsteutövning.”.

24. I artikel 36 ska följande punkt införas:

”7a. Om det är nödvändigt för att få underlag till de beslut som avses i punkt 4 c och d ska värderaren komplettera den information som avses i punkt 6 c med en uppskattning av värdet av tillgångar utanför balansräkningen och värdet av skulder som skulle kunna uppstå i framtiden till följd av en osäker händelse och av skulder som är ovissa vad gäller förfallotidpunkt eller belopp.”.

25. Artikel 37 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. När de resolutionsverktyg som avses i punkt 3 a eller b i denna artikel används, enskilt eller i kombination med andra resolutionsverktyg, för att överföra endast delar av tillgångarna, rättigheterna eller skulderna i institutet under resolution, ska en eventuell resterande del av enheten som finns kvar efter överföringen av tillgångarna, rättigheterna eller skulderna, och tillämpningen av andra resolutionsverktyg i förekommande fall, avvecklas under ordnade former i enlighet med tillämplig nationell rätt. Denna avveckling ska ske inom rimlig tid, med hänsyn till eventuella behov för den resterande delen av enheten att tillhandahålla tjänster eller stöd enligt artikel 65 för att göra det möjligt för den mottagande enheten att utöva de verksamheter eller tjänster som förvärvats genom överföringen, och eventuella andra skäl som innebär att den resterande delen av enheten måste fortsätta att fungera för att resolutionsmålen ska kunna uppnås eller för att principerna som avses i artikel 34 ska kunna följas.

Första stycket i denna punkt ska inte tillämpas när skuldnedskrivningsverktyget tillämpas på ett institut under resolution vid tillämpning av artikel 43.2 a i kombination med andra resolutionsverktyg.

I de fall som avses i första stycket i denna punkt får resolutionsmyndigheten, om en resolutionsåtgärd skulle resultera i att förluster får bäras av borgenärer eller att deras fordringar konverteras, besluta att inte utöva befogenheten att skriva ned och konvertera kapitalinstrument i enlighet med artikel 59, enligt vad som avses i punkt 2 i den här artikeln, om dessa instrument ska lämnas kvar i den resterande delen av enheten och tillämpningen av de resolutionsverktyg som avses i punkt 3 a eller b i den här artikeln tillsammans med avvecklingen av den resterande delen av enheten, på grundval av den värdering som avses i artikel 36, skulle säkerställa att de skulle bära förluster före eventuella andra borgenärer i institutet under resolution.”.

b) Följande punkt ska läggas till:

”11. EBA ska övervaka resolutionsmyndigheternas åtgärder och förberedelser för att säkerställa ett effektivt genomförande av resolutionsverktygen och resolutionsbefogenheterna i händelse av resolution. EBA ska överlämna en rapport till kommissionen om läget när det gäller befintlig praxis och möjliga skillnader mellan medlemsstaterna senast den ... [24 månader från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Den rapport som avses i första stycket ska minst omfatta följande:

- a) De arrangemang som finns för att genomföra skuldnedskrivningsverktyget och graden av involvering av finansmarknadsinfrastrukturer och myndigheter i tredjeland, i relevanta fall.
- b) De arrangemang som finns för att utnyttja andra resolutionsverktyg.
- c) Graden av transparens gentemot relevanta intressenter när det gäller de arrangemang som avses i leden a och b.”.

26. Artikel 40 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”För att ge verkan åt broinstitutverktyget, och med hänsyn till behovet av att uppnå resolutionsmålen, ska medlemsstaterna säkerställa att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att till ett broinstitut överföra följande:”.

b) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

”Utan att det påverkar tillämpningen av andra stycket får, om användningen av skuldnedskrivningsverktyget gör det möjligt att till fullo tillhandahålla broinstitutets kapital genom konvertering av nedskrivningsbara skulder till aktier eller andra typer av kapitalinstrument undantag göras från kravet att broinstitutet helt eller delvis ägs av en eller flera offentliga myndigheter som avses i första stycket a.”.

27. I artikel 42.5 ska led b ersättas med följande:

”b) en sådan överföring är nödvändig för att säkerställa att institutet under resolution, broinstitutet eller själva tillgångsförvaltningsenheten fungerar väl, eller”.

28. Artikel 44 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Ett sådant bidrag som avses i punkt 4 från finansieringsarrangemanget för resolution får endast göras när samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Ett bidrag till förlustabsorbering och rekapitalisering motsvarande ett belopp som minst motsvarar 8 % av de sammanlagda skulderna inklusive kapitalbasen i institutet under resolution, beräknade i enlighet med den värdering som föreskrivs i artikel 36, har gjorts av aktieägare och innehavare av andra äganderättsinstrument, innehavare av relevanta kapitalinstrument och av andra nedskrivningsbara skulder genom minskning, nedskrivning eller konvertering enligt artiklarna 48.1 och 60.1 och av insättningsgarantisystemet enligt artikel 109, i tillämpliga fall.
- b) Bidraget från finansieringsarrangemanget för resolution överstiger inte 5 % av de sammanlagda skulderna, inklusive kapitalbasen, i institutet under resolution, beräknat i enlighet med den värdering som föreskrivs i artikel 36.”.

b) I punkt 7 ska första stycket ersättas med följande:

”Under exceptionella omständigheter får resolutionsmyndigheten söka ytterligare finansiering från alternativa finansieringskällor efter det att

- a) finansieringsarrangemanget för resolution har gett ett bidrag enligt punkt 4 och den gräns på 5 % som avses i punkt 5 b har nåtts, och
- b) alla nedskrivningsbara skulder som inte är kvalificerade insättningar, som har lägre prioritet än de insättningar som avses i artikel 108.1 första stycket b och som inte har undantagits från skuldnedskrivning enligt punkt 3 i den här artikeln, har skrivits ned eller konverterats i sin helhet.”

29. I artikel 44a ska följande punkt läggas till:

”8. Senast den ... [18 månader från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] ska EBA, i samordning med Esma, överlämna in en rapport till kommissionen om tillämpningen av denna artikel. Rapporten ska jämföra de åtgärder som medlemsstaterna vidtagit för att följa denna artikel, analysera deras effektivitet när det gäller att skydda icke-professionella kunder och bedöma deras inverkan på gränsöverskridande verksamhet. Kommissionen får på grundval av denna rapport lägga fram ett lagstiftningsförslag för att ändra detta direktiv.”

30. Artikel 45.1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att institut och enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d alltid uppfyller kraven för kapitalbas och kvalificerade skulder om så krävs och enligt vad som fastställts av resolutionsmyndigheten i enlighet med den här artikeln och artiklarna 45a–45i.”.

31. Artikel 45b ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkter ska införas:

”1a. Resolutionsenheter ska endast inkludera insättningar i beloppet av kapitalbas och kvalificerade skulder om resolutionsmyndigheten har godkänt detta i enlighet med punkt 1b och om insättningarna i fråga uppfyller samtliga följande villkor:

- a) Insättningarna uppfyller samtliga villkor i punkt 1 första stycket.
- b) Insättningarna har inte gjorts av fysiska personer, mikroföretag eller små och medelstora företag.
- c) Insättningarna utgör tidsbunden inlåning med en ursprunglig löptid på minst ett år och ger inte ägaren rätt till förtida återbetalning även om den förtida återbetalningen är förenad med betalning av en straffavgift.

- d) I de relevanta avtalshandlingarna hänvisas det uttryckligen till
 - i) resolutionsenhetens avsikt att inkludera insättningarna i beloppet av kapitalbas och kvalificerade skulder,
 - ii) att insättningarna är uteslutna från eventuell återbetalning från ett insättningsgarantisystem enligt artikel 5.1 1 i direktiv 2014/49/EU.

- 1b. Resolutionsmyndigheten får ge resolutionsenheten tillstånd att helt eller delvis inkludera insättningar i beloppet av kapitalbas och kvalificerade skulder om den finner att samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) Resolutionsmyndigheten förväntar sig att dessa insättningar inte helt eller delvis skulle uteslutas från skuldnedskrivning enligt artikel 44.3 eller inte skulle överföras i sin helhet till en mottagande enhet vid en partiell överföring.
 - b) Resolutionsmyndigheten har kommit fram till att inkluderingen inte utgör, eller sannolikt inte kommer att utgöra, ett väsentligt hinder för möjligheten till resolution, särskilt på grund av dess inverkan på genomförbarheten av att använda resolutionsverktyg på ett sätt som uppnår resolutionsmålen.

Resolutionsmyndigheten ska återkalla tillståndet om den konstaterar att ett av de villkor som anges i första stycket inte längre är uppfyllt. Om så är fallet ska resolutionsenheten upphöra att inkludera insättningarna i beloppet av kapitalbas och kvalificerade skulder.”.

- b) I punkterna 4, 5 och 7 ska uttrycket ”globala systemviktiga institut” ersättas med uttrycket ”G-SII-enheter”.
- c) Punkt 8 ska ändras på följande sätt:
 - i) I första stycket ska uttrycket ”globala systemviktiga institut” ersättas med uttrycket ”G-SII-enheter”.
 - ii) I andra stycket c ska uttrycket ”ett systemviktigt institut” ersättas med uttrycket ”en G-SII-enhet”.
 - iii) I fjärde stycket ska uttrycket ”globala systemviktiga institut” ersättas med uttrycket ”G-SII-enheter”.

d) Följande punkt ska läggas till:

”10. Resolutionsmyndigheten får tillåta resolutionsenheten att uppfylla de krav som avses i punkterna 4, 5 och 7 med användning av kapitalbas eller skulder enligt punkterna 1 och 3, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) För enheter som är G-SII-enheter eller resolutionsenheter som omfattas av artikel 45c.5 eller 45c.6 har resolutionsmyndigheten inte sänkt det krav som avses i punkt 4 i den här artikeln, enligt första stycket i den punkten.
- b) De skulder som avses i punkt 1 i denna artikel och som inte uppfyller det villkor som avses i artikel 72b.2 d i förordning (EU) nr 575/2013 uppfyller villkoren i artikel 72b.4 b–e i den förordningen.”.

32. Artikel 45c ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2a andra stycket ska led b ersättas med följande:

”b) Skulder som uppfyller de kvalificeringskriterier som avses i artikel 72a i förordning (EU) nr 575/2013, med undantag för artikel 72b.2 b och d i den förordningen, och, i tillämpliga fall, i artikel 45b.1a i detta direktiv.”.

- b) I punkt 3 åttonde stycket ska uttrycket ”kritiska ekonomiska funktioner” ersättas med uttrycket ”kritiska funktioner”.
- c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera den metod som resolutionsmyndigheterna ska använda för att beräkna det krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU och det kombinerade buffertkravet, i syfte att fastställa det krav som avses i artikel 45.1 i det här direktivet och utöva de befogenheter som avses i artikel 16a i det här direktivet, för följande enheter:

- a) resolutionsenheter på konsoliderad resolutionsgruppsnivå, om resolutionsgruppen i sig inte omfattas av dessa krav enligt direktiv 2013/36/EU,
- b) enheter som inte själva utgör resolutionsenheter, om de inte omfattas av dessa krav enligt direktiv 2013/36/EU på samma grunder som de krav som avses i artikel 45f i det här direktivet.

EBA ska överlämna dessa utkast till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den ... [tolv månader från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

d) Följande punkt ska införas:

”6a. För resolutionsenheter som ingår i en resolutionsgrupp vars sammanlagda tillgångar överstiger 30 miljarder EUR med en föredragen resolutionsstrategi som i första hand avser tillämpningen av verktyget för försäljning av verksamhet eller broinstitutverktyget och dess marknadsutträde, ska nivån på det krav som avses i punkt 3 i denna artikel vara minst lika med

a) 15 % när beräkning sker i enlighet med artikel 45.2 a, och

b) 4,5 % när beräkning sker i enlighet med artikel 45.2 b.

Första stycket i denna punkt ska inte tillämpas på resolutionsenheter med en föredragen resolutionsstrategi som föreskriver tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget vid tillämpningen av artikel 43.2 a, enskilt eller i kombination med andra resolutionsverktyg.”.

e) I punkt 7 åttonde stycket ska uttrycket ”kritiska ekonomiska funktioner” ersättas med uttrycket ”kritiska funktioner”.

33. I artikel 45d.1 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”Kravet enligt artikel 45.1 på en resolutionsenhet som utgör en G-SII-enhet ska bestå av följande:”

34. Artikel 45f ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Tredje stycket ska ersättas med följande:

”Med avvikelse från första och andra styckena i denna punkt ska moderföretag inom unionen som själva inte utgör resolutionsenheter och som är dotterföretag till enheter i tredjeland uppfylla kraven i artiklarna 45c och 45d på konsoliderad basis.”.

ii) Femte stycket ska ersättas med följande:

”För resolutionsgrupper som identifieras i enlighet med artikel 2.1.83b b ska kreditinstitut eller finansinstitut som är permanent underställda ett centralt organ, men som själva inte utgör resolutionsenheter, ett centralt organ som själv inte utgör en resolutionsenhet samt resolutionsenheter som inte omfattas av ett krav enligt artikel 45e.3, efterleva artikel 45c.7 på individuell basis.”.

b) I punkt 2 a ska led ii ersättas med följande:

”ii) som uppfyller de kvalificeringskriterier som avses i artikel 72a i förordning (EU) nr 575/2013, utom i fråga om artikel 72b.2 b, c, k, l och m, 72b.3, 72b.4 och 72b.5 i den förordningen, och, i tillämpliga fall, i artikel 45b.1a i detta direktiv,”.

35. Artikel 45g ska ersättas med följande:

”Artikel 45g

Undantag för centrala organ eller för kreditinstitut eller finansinstitut som är permanent underställda ett centralt organ

Resolutionsmyndigheten får helt eller delvis bevilja undantag från tillämpningen av artikel 45f för ett centralt organ eller för ett kreditinstitut eller finansinstitut som är permanent underställt ett centralt organ, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Kreditinstitutet eller finansinstitutet och det centrala organet står under tillsyn av samma behöriga myndighet, är etablerade i samma medlemsstat och ingår i samma resolutionsgrupp.
- b) För åtaganden som gjorts av det centrala organet och dess permanent underställda kreditinstitut eller finansinstitut gäller antingen solidariskt ansvar eller också garanteras de permanent underställda kreditinstitutens eller finansinstitutens åtaganden fullt ut av det centrala organet.

- c) Minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder, och solvens och likviditet för det centrala organet och alla dess permanent underställda kreditinstitut eller finansinstitut övervakas som en helhet grundat på den sammanställda redovisningen från dessa institut.
- d) Vid undantag för ett kreditinstitut eller finansinstitut som är permanent underställt en central företagsenhet är det centrala organets ledning bemyndigad att utfärda instruktioner till ledningen för de permanent underställda instituten.
- e) Den berörda resolutionsgruppen uppfyller det krav som avses i artikel 45e.3.
- f) Det finns inga rådande eller förväntade väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att det centrala organet snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till de permanent underställda kreditinstituten eller finansinstituten i händelse av en resolution.”.

36. Artikel 45i ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 3 ska följande stycke läggas till:

”Enheterna ska offentliggöra den information som krävs enligt denna punkt i enlighet med de arrangemang som anges i artikel 128b.”.

b) Punkterna 5 och 6 ska ersättas med följande:

”5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera

- a) metoderna och arrangemangen för rapportering av den information som avses i punkterna 1 och 2,
- b) frekvensen och tidsfristerna för inlämning av den rapportering som avses i led a.

Förslagen till tekniska standarder för genomförande ska specificera ett standardiserat sätt att tillhandahålla information om klassificering av sådana poster som avses i punkt 1 c som är tillämpliga i nationella insolvensförfaranden i varje medlemsstat.

För institut och enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d i detta direktiv och som omfattas av artiklarna 92a och 92b i förordning (EU) nr 575/2013, ska sådana förslag till tekniska standarder för genomförande, där så är lämpligt, göras förenliga med den genomförandeakt som antagits enligt artikel 430 i den förordningen.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den ... [tolv månader från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

- 5a. EBA ska utveckla it-lösningar, inbegripet rapporteringsmallar, datastandarder, format och instruktioner, för rapportering av den information som avses i punkterna 1 och 2.
6. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera
 - a) metoderna och arrangemangen för det offentliggörande som avses i punkt 3,
 - b) frekvensen för offentliggörandet.

Förslagen till tekniska standarder för genomförande ska ge tillräckligt omfattande och jämförbar information för att bedöma riskprofilen för institut och enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d och deras grad av överensstämmelse med de tillämpliga krav som avses i artikel 45e eller 45f.

För institut och enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d i detta direktiv och som omfattas av artiklarna 92a och 92b i förordning (EU) nr 575/2013, ska förslagen till tekniska standarder för genomförande, där så är lämpligt, göras förenliga med den genomförandeakt som antagits enligt artikel 434a i den förordningen.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den ... [tolv månader från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

- 6a. EBA ska utveckla it-lösningar, inbegripet format för offentliggörande och instruktioner, för det offentliggörande som avses i punkt 3.”.

37. Artikel 45j.2 ska ersättas med följande:

- ”2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera
- a) metoderna och arrangemangen för resolutionsmyndigheternas identifiering och rapportering av information, i samarbete med behöriga myndigheter, till EBA vid tillämpning av punkt 1,
 - b) frekvensen och tidsfristerna för inlämning av den rapportering som avses i led a.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den ... [tolv månader från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

3. EBA ska utveckla it-lösningar, inbegripet rapporteringsmallar, datastandarder, format och instruktioner, för rapportering av den information som avses i punkt 1.”.

38. I artikel 45l.3 ska andra stycket ersättas med följande:

”Den rapport som avses i punkt 2 ska omfatta tre kalenderår och överlämnas till kommissionen senast den 31 december kalenderåret efter det sista år som täcks av rapporten. Den skyldighet som avses i punkt 2 ska upphöra att gälla efter det att den andra rapporten har överlämnats.”.

39. Artikel 45m ska ändras på följande sätt:

- a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna får fastställa lämpliga övergångsperioder på högst tre år för att institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c eller d ska uppfylla kraven i artikel 45e eller 45f eller de krav som följer av tillämpningen av artikel 45b.4, 45b.5 eller 45b.7, beroende på vad som är lämpligt, om uppfyllandet av dessa krav utan någon övergångsperiod inte skulle vara proportionellt.

Resolutionsmyndigheten får fastställa mellanliggande målnivåer för de krav som anges i artikel 45e eller 45f eller för de krav som följer av tillämpningen av artikel 45b.4, 45b.5 eller 45b.7, beroende på vad som är lämpligt, som ett institut eller en enhet ska efterleva från och med ett datum som fastställs av resolutionsmyndigheten. De mellanliggande målnivåerna ska, som regel, säkerställa en linjär uppbyggnad av kapitalbas och kvalificerade skulder i riktning mot kravet.

2. Med avvikelse från punkt 1 i denna artikel får den övergångsperiod som resolutionsmyndigheter fastställer för ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d och för vilka den föredragna resolutionsstrategin ändras från en avveckling enligt normala insolvensförfaranden till tillämpning av en resolutionsåtgärd inte överstiga fyra år.

Om det är vederbörligen motiverat och lämpligt på grundval av de kriterier som avses i punkt 7 får resolutionsmyndigheten fastställa en längre övergångsperiod på högst sex år.

Resolutionsmyndigheten får fastställa mellanliggande målnivåer för de krav som avses i artikel 45e eller för de krav som följer av tillämpningen av artikel 45b.4, 45b.5 eller 45b.7, beroende på vad som är lämpligt, som institutet eller enheten ska uppfylla från och med ett datum som fastställs av resolutionsmyndigheten. De mellanliggande målnivåerna ska, som regel, säkerställa en linjär uppbyggnad av kapitalbas och kvalificerade skulder i riktning mot kravet.”.

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. De krav som avses i artikel 45b.4 och 45b.7 och i artikel 45c.5 och 45c.6, beroende på vad som är tillämpligt, ska inte tillämpas inom den treårsperiod som följer på den dag då resolutionsenheten eller den koncern som resolutionsenheten ingår i identifierades som ett globalt systemviktigt institut eller ett globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EU, eller då resolutionsenheten hamnade i den situation som avses i artikel 45c.5 eller 45c.6.”.

40. I artikel 46.2 ska första stycket ersättas med följande:

”Den bedömning som avses i punkt 1 i denna artikel ska fastställa det belopp med vilket nedskrivningsbara skulder behöver skrivas ned eller konverteras för följande ändamål:

- a) För att återställa kärnprimärkapitalrelationen i institutet under resolution eller, i tillämpliga fall, fastställa kvoten för broinstitutet, med hänsyn till alla eventuella kapitalbidrag från finansieringsarrangemanget för resolution enligt artikel 101.1 d i detta direktiv.
- b) För att bevara ett tillräckligt marknadsförtroende för institutet under resolution eller broinstitutet, med beaktande av eventuella skulder som skulle kunna uppstå i framtiden till följd av en osäker händelse eller skulder som är ovissa vad gäller förfallotidpunkt eller belopp och som inte har skrivits ned eller konverterats, och göra det möjligt för det institutet att under åtminstone ett år fortsätta att uppfylla villkoren för auktorisation och fortsätta att bedriva de verksamheter för vilka det har auktoriserats enligt direktiv 2013/36/EU eller 2014/65/EU.”.

41. Artikel 47.1 ska ändras på följande sätt:

a) Led a ska ersättas med följande:

”a) Dra in existerande aktier eller andra äganderättsinstrument eller överföra dem till

i) borgenärer vars fordringar konverteras till aktier eller andra typer av kapitalinstrument,

ii) köparen, vid tillämpning av denna punkt i kombination med verktyget för försäljning av verksamhet, eller

iii) ett broinstitut, vid tillämpning av denna punkt i kombination med broinstitutverktyget.”.

b) Led b i ska ersättas med följande:

”i) relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59 emitterade av institutet under resolution enligt den befogenhet som avses i artikel 59.2, eller”.

42. Artikel 52 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till:

”Under exceptionella omständigheter får resolutionsmyndigheten förlänga tidsfristen på en månad för inlämning av omstruktureringsplanen för verksamheten med ytterligare en månad.”.

- b) I punkt 5 ska följande stycke läggas till:

”Resolutionsmyndigheten får kräva att det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d inkluderar ytterligare delar i omstruktureringsplanen för verksamheten.”.

43. Artikel 53 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkterna 3 och 4 ska ersättas med följande:

”3. Om en resolutionsmyndighet sänker till noll kapitalbeloppet för, eller det utestående beloppet avseende, en skuld, inbegripet en skuld som är oviss vad gäller förfallotidpunkt eller belopp, genom den befogenhet som avses i artikel 63.1 e, ska den skulden och eventuella skyldigheter eller fordringar som hänför sig till den skulden som inte har uppstått vid den tidpunkt då befogenheten utövas i alla hänseenden betraktas som infriade och ska inte kunna göras gällande i senare förfaranden gentemot institutet under resolution eller en efterföljande enhet vid en eventuell senare avveckling.

4. Om en resolutionsmyndighet delvis men inte helt sänker kapitalbeloppet för, eller det utestående beloppet avseende, en skuld, inbegripet en skuld som är oviss vad gäller förfallotidpunkt eller belopp, genom den befogenhet som avses i artikel 63.1 e ska följande gälla:

- a) Skulden ska vara infriad i förhållande till den sänkning som har gjorts av beloppet.

b) Det relevanta instrument eller avtal som gav upphov till den ursprungliga skulden ska fortsätta att gälla för det återstående kapitalbeloppet för, eller det utestående beloppet avseende, skulden, med förbehåll för eventuella ändringar av den ränta som hänför sig till sänkningen av kapitalbeloppet och eventuella ytterligare ändringar av villkoren som resolutionsmyndigheten kan komma att göra genom den befogenhet som avses i artikel 63.1 j.”.

b) Följande punkt ska läggas till:

”5. Vid tillämpning av punkterna 3 och 4 ska infriandet av den skuld som är oviss vad gäller förfallotidpunkt eller belopp och av eventuella fordringar som hänför sig till den vara effektivt om och när den berörda skulden är slutgiltigt fastställd i fråga om förfallotidpunkt och belopp eller den fordran som hänför sig till den har uppkommit.”.

44. Artikel 55 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska kräva att institut och enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d tar med ett avtalsvillkor enligt vilket borgenären eller parten i ett avtal eller instrument som upprättar ett relevant kapitalinstrument eller en nedskrivningsbar skuld går med på att det instrumentet eller den skulden kan omfattas av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter och på att vara bunden av alla minskningar av kapitalbeloppet eller det utestående beloppet, konverteringar eller indragningar som blir följden av att en resolutionsmyndighet utövar sådana befogenheter, förutsatt att det instrumentet eller den skulden uppfyller samtliga följande villkor:

b) Instrumentet eller skulden utgör inte en insättning som avses i artikel 108.1 b.

c) Instrumentet eller skulden regleras av rätt i ett tredjeland.

d) Instrumentet eller skulden emitteras eller ingås efter den dag då en medlemsstat börjar tillämpa bestämmelserna för att införliva detta avsnitt.

Första stycket ska inte tillämpas om resolutionsmyndigheten i en medlemsstat fastställer att de instrument eller skulder som avses däri kan komma att omfattas av en medlemsstats resolutionsmyndighets nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter enligt ett tredjelands rätt eller av ett bindande avtal som ingåtts med det berörda tredjelandet.

- 1a. Kravet i punkt 1 ska inte tillämpas på avvecklingsenheter eller på dotterföretag till en resolutionsenhet eller till en enhet i tredjeland som själva inte utgör resolutionsenheter.

De instrument eller skulder i de enheter som avses i första stycket i denna punkt som uppfyller de villkor som avses i punkt 1 första stycket i denna artikel och som inte inbegriper det avtalsvillkor som avses i den punkten ska inte räknas med i det krav som avses i artikel 45.1.

Genom undantag från första stycket i denna punkt får resolutionsmyndigheterna besluta att det krav som fastställs i punkt 1 ska tillämpas på följande enheter:

- a) En avvecklingsenhet för vilken resolutionsmyndigheten har fastställt det krav som avses i artikel 45.1.

- b) Ett dotterföretag till en resolutionsenhet eller till en enhet i tredjeland som inte självt är en resolutionsenhet.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att om ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d fastställer att det av rättslig eller annan anledning är ogörligt att i de avtalsvillkor som reglerar en viss skuld ta med ett villkor som krävs enligt punkt 1 i den här artikeln, ska kravet att ta med det villkoret inte tillämpas.

Om, inom en klass av skulder som omfattar kvalificerade skulder, beloppet av skulder som inte inbegriper det avtalsvillkor som krävs enligt punkt 1 i den här artikeln uppgår till mer än 10 % av den klassen, ska det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d underrätta resolutionsmyndigheten om detta. Institutet eller enheten ska i en sådan underrättelse inkludera vilken klass de skulder tillhör som, enligt första stycket i den här punkten, inte inbegriper det avtalsvillkoret och motiveringen till detta. Institutet eller enheten ska också förse resolutionsmyndigheten med all information som resolutionsmyndigheten begär inom en rimlig tidsram efter att ha emottagit underrättelsen.

Resolutionsmyndigheten ska bedöma inverkan av denna information på möjligheten att försätta institutet eller enheten i resolution, inbegripet inverkan på möjligheten till resolution till följd av risken för överträdelse av de skyddsåtgärder för borgenärer som föreskrivs i artikel 73 när nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter tillämpas på kvalificerade skulder.

För den händelse att resolutionsmyndigheten konstaterar att det av rättslig eller annan anledning inte är ogörligt att i avtalsbestämmelserna ta med ett sådant villkor som krävs enligt punkt 1, med hänsyn till behovet av att säkerställa möjligheten att försätta institutet eller enheten i resolution, får den inom en rimlig tidsfrist kräva att ett sådant avtalsvillkor tas med.

Resolutionsmyndigheten får dessutom kräva att institutet eller enheten ändrar sin praxis avseende tillämpning av undantag från avtalsenligt erkännande av skuldnedskrivning.

De skulder som avses i första stycket i denna punkt får inte innefatta övriga primärkapitalinstrument, supplementärkapitalinstrument och sådana skuldinstrument som avses i artikel 2.1.48 ii, om dessa instrument är skulder utan säkerhet. De skulder som avses i första stycket i denna punkt ska också rangordnas före de skulder som uppfyller villkoren i artikel 108.2.

Om resolutionsmyndigheten konstaterar att de skulder som inte inbegriper det avtalsvillkor som krävs enligt punkt 1 i denna artikel skapar ett väsentligt hinder för möjligheten till resolution, ska myndigheten tillämpa de befogenheter som föreskrivs i artikel 17 när det är lämpligt för att undanröja detta hinder för möjligheten till resolution.

Skulder för vilka det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i avtalsbestämmelserna inte inkluderar det villkor som krävs enligt punkt 1 i den här artikeln eller för vilka det kravet i enlighet med den här punkten inte är tillämpligt, får inte medräknas i minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder.”.

b) I punkt 6 första stycket ska leden b och c utgå.

c) Punkt 8 ska utgå.

45. Artikel 59 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska kräva att resolutionsmyndigheterna utövar nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheten i enlighet med artikel 60 och utan dröjsmål avseende relevanta kapitalinstrument, och kvalificerade skulder som avses i punkt 1a i den här artikeln, som emitterats av ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, och med beaktande av behovet av att effektivt genomföra nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheten eller, i tillämpliga fall, resolutionsstrategin för resolutionsgruppen, om en eller flera av följande omständigheter föreligger:”.

ii) Led e ska ersättas med följande:

”e) Det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d behöver extraordinärt offentligt finansiellt stöd, utom när sådant stöd beviljas i någon av de former som avses i artikel 32c.”.

b) I punkt 4 ska led b ersättas med följande:

”b) Det finns, med beaktande av tidsaspekter och andra relevanta omständigheter, inga rimliga utsikter att några åtgärder, inbegripet alternativa åtgärder från den privata sektorns sida, tillsynsåtgärder eller åtgärder för tidigt ingripande, förutom nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument, och kvalificerade skulder som avses i punkt 1a i denna artikel, inom rimlig tid skulle förhindra att det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d eller koncernen fallerar.”.

46. Artikel 63 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led m ska ersättas med följande:

”m) Befogenhet att kräva att den berörda myndigheten i god tid bedömer förvärvaren av ett kvalificerat innehav, genom undantag från de tidsgränser som avses i artikel 31 i förordning (EU) nr 648/2012, artikel 27a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014*, artikel 11 i direktiv 2009/65/EG, artikel 58 i direktiv 2009/138/EG, artikel 22 i direktiv 2013/36/EU och artikel 12 i direktiv 2014/65/EU, samt från de tidsgränser som fastställs i nationell lagstiftning som införlivar artikel 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366**.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012 (EUT L 257, 28.8.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/909/oj>).

** Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG (EUT L 337, 23.12.2015, s. 35, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/2366/oj>).”.

ii) Följande stycke ska läggas till:

”När de befogenheter som avses i första stycket e eller f utövas med avseende på skulder som är ovissa vad gäller förfallotidpunkt eller belopp ska sänkningen eller konverteringen vara effektiv om och när den berörda skulden är slutgiltigt fastställd i fråga om förfallotidpunkt och belopp eller den fordran som hänför sig till den har uppkommit.”.

b) I punkt 2 ska led a ersättas med följande:

”a) Krav på godkännande eller medgivande från någon offentlig eller privat person, inbegripet aktieägarna eller borgenärerna i institutet under resolution och de behöriga myndigheterna vid tillämpning av artiklarna 22–27 i direktiv 2013/36/EU, med förbehåll för artiklarna 3.6 och 85.1 i det här direktivet.”.

47. Artikel 71a.3 ska ersättas med följande:

”3. Punkt 1 ska vara tillämplig på finansiella avtal som uppfyller samtliga följande villkor:

a) Avtalet medför en ny förpliktelse eller en väsentlig ändring av en befintlig förpliktelse efter ikraftträdandet av de bestämmelser som antagits på nationell nivå för att införliva denna artikel.

- b) Avtalet föreskriver utövandet av en eller flera uppsägningsrätter eller rättigheter att göra säkerhetsrätt gällande som artikel 33a, 68, 69, 70 eller 71 skulle vara tillämplig på om det finansiella avtalet reglerades enligt en medlemsstats lagstiftning.”.

48. I artikel 74.2 ska led a ersättas med följande:

- ”a) vilken behandling aktieägare och borgenärer, eller de berörda insättningsgarantisystemen i de fall som avses i artikel 109.1 a och 109.6, skulle ha fått om det institut under resolution som resolutionsåtgärden eller resolutionsåtgärderna berör skulle ha inlett ett normalt insolvensförfarande vid den tidpunkt då det beslut som avses i artikel 82 fattades.”.

49. Artikel 75 ska ersättas med följande:

”Artikel 75

Skyddsåtgärder för aktieägare och borgenärer

Om det vid den värdering som genomförts enligt artikel 74 fastställs att de aktieägare eller borgenärer som avses i artikel 73, eller insättningsgarantisystemet i de fall som avses i artikel 109.1 a och 109.6, har drabbats av större förluster än vid en avveckling enligt normala insolvensförfaranden, ska medlemsstaterna säkerställa att dessa har rätt att få mellanskillnaden betald från finansieringsarrangemangen för resolution.”.

50. I artikel 84 ska följande punkt införas:

”6a. Denna artikel ska inte hindra utbyte av information mellan resolutionsmyndigheter och skattemyndigheter i samma medlemsstat, i enlighet med nationell rätt. Om informationen har sitt ursprung i en annan medlemsstat ska den endast utbytas med uttryckligt samtycke från den berörda myndighet som har lämnat ut den.”.

51. Följande artiklar ska införas i kapitel VIII:

”Artikel 84a

Information som innehas av centraliserade automatiserade mekanismer

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de myndigheter som driver de centraliserade automatiserade mekanismer som inrättats enligt artikel 32a i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849* på resolutionsmyndigheternas begäran förser resolutionsmyndigheterna med information om det sammanlagda antalet kunder för vilka ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i det här direktivet är den enda eller huvudsakliga bankpartnern.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna begär den information som avses i punkt 1 endast från fall till fall och när det är nödvändigt och proportionellt för att de ska kunna utföra sina uppgifter enligt detta direktiv.

Artikel 84b

Konfidentialitet för insiderinformation

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna, när de utövar befogenheterna enligt artikel 30a.3, 30a.4 och 30a.5 i detta direktiv eller utför en värdering i enlighet med artikel 36 i detta direktiv, har befogenhet att kräva att det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i detta direktiv vidtar alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa konfidentialiteten för insiderinformation, enligt vad som avses i artikel 7 i förordning (EU) nr 596/2014, om förberedelse av resolution, till dess att resolutionsmyndigheten bedömer att konfidentialitet inte längre är nödvändig för att uppnå resolutionsmålen.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna, när de vidtar resolutionsåtgärder eller utövar befogenheten att skriva ned eller konvertera relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59 i detta direktiv, har befogenhet att kräva att det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i detta direktiv vidtar alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa konfidentialiteten för insiderinformation, enligt vad som avses i artikel 7 i förordning (EU) nr 596/2014, om resolutionsprocessen eller nedskrivningen eller konverteringen i enlighet med artikel 59 i detta direktiv, till dess att resolutionsmyndigheten bedömer att konfidentialitet inte längre är nödvändig för att uppnå resolutionsmålen.

3. Resolutionsmyndigheten ska informera det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d så snart den bedömer att efterlevnad av kravet på att vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa konfidentialitet för insiderinformation i enlighet med punkterna 1 och 2 i den här artikeln inte längre är nödvändig för att uppnå resolutionsmålen.
4. Under den period som det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i detta direktiv ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa konfidentialitet för insiderinformation i enlighet med punkterna 1 och 2 i den här artikeln, ska artikel 17.1 i förordning (EU) nr 596/2014 inte tillämpas.
5. Om en resolutionsmyndighet kräver att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i detta direktiv vidtar alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa konfidentialitet för insiderinformation i enlighet med punkt 1 eller 2 i den här artikeln, eller om en resolutionsmyndighet informerar institutet eller enheten om att konfidentialitet inte längre är nödvändig för att uppnå resolutionsmålen, ska den myndigheten så snart som möjligt informera den behöriga myndighet som anges i de delegerade akter som antagits enligt artikel 17.3 i förordning (EU) nr 596/2014.

6. Det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i detta direktiv får röja den insiderinformation som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln för en tredje part som ett normalt led i fullgörande av tjänst, verksamhet eller åligganden enligt artikel 10.1 i förordning (EU) nr 596/2014 endast om den person som mottar denna insiderinformation är skyldig att inte röja denna, oberoende av om denna skyldighet grundar sig på lagar och andra förordningar, bolagsordningar eller ett avtal, och säkerställer att informationen hålls konfidentiell vid tillämpning av punkterna 1 och 2 i den här artikeln.
7. Om konfidentialiteten för insiderinformationen inte längre säkerställs, trots de nödvändiga åtgärder som vidtagits för att säkerställa konfidentialiteten för denna information i enlighet med punkt 1 eller 2 i denna artikel, ska det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d offentliggöra insiderinformationen så snart som möjligt. Denna punkt ska inbegripa situationer då ett rykte uttryckligen hänför sig till denna insiderinformation och detta rykte är tillräckligt tydligt för att påvisa att det inte längre kan säkerställas att informationen förblir konfidentiell.

* Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).”

52. Artikel 88 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Led g ska ersättas med följande:

”g) De utsedda myndigheterna för de insättningsgarantisystem till vilka de kreditinstitut som ingår i koncernen hör.”.

ii) Följande stycke ska läggas till:

”Vid tillämpning av första stycket b i denna punkt ska dotterföretagets resolutionsmyndighet, om dotterföretaget är ett finansinstitut som avses i artikel 1.1 b och även är en avvecklingsenhet, besluta huruvida den avser att vara medlem i resolutionskollegiet. Om ett sådant dotterföretags resolutionsmyndighet anser att medlemskap inte är nödvändigt ska den inhämta samtycke från resolutionsmyndigheten på koncernnivå för att upphöra att vara medlem. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska samtycka till att medlemskapet upphör, såvida inte fortsatt medlemskap är nödvändigt för att resolutionskollegiet ska fungera korrekt och effektivt. I händelse av väsentliga ändringar som kan påverka trovärdigheten i insolvensförfaranden ska resolutionsmyndigheten för ett sådant dotterföretag underrätta resolutionsmyndigheten på koncernnivå om behovet av att återställa dess medlemskap i resolutionskollegiet. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska, efter att ha mottagit en sådan underrättelse, återställa medlemskapet.”.

b) Följande punkt ska införas:

”6a. För att underlätta utförandet av de uppgifter som avses i artiklarna 10.1, 15.1 och 17.1 och för att utbyta all relevant information får ett resolutionskollegium inrättas

- a) i fråga om ett institut med en eller flera betydande filialer som är belägna i andra medlemsstater, av det institutets resolutionsmyndighet,
- b) i fråga om en koncern som består av ett moderföretag och dess dotterföretag, som är etablerade i samma medlemsstat, och av betydande filialer, varav en eller flera är belägna i andra medlemsstater, av moderföretagets resolutionsmyndighet.

Resolutionsmyndigheten i den medlemsstat där det institut eller det moderföretag som avses i första stycket i denna punkt är etablerat ska vara ordförande för resolutionskollegiet och fastställa lämpliga regler för dess funktionssätt, efter samråd med övriga resolutionsmyndigheter. En delegerad akt som antagits enligt punkt 7 ska inte tillämpas på resolutionskollegier som inrättas enligt den här punkten, men ska beaktas när reglerna för deras funktionssätt fastställs. Resolutionskollegiets ordförande ska besluta vilka myndigheter som ska delta i ett möte eller i en verksamhet i resolutionskollegiet, med beaktande av relevansen av den verksamhet som ska planeras eller samordnas för dessa myndigheter, särskilt den potentiella inverkan på det finansiella systemets stabilitet i de berörda medlemsstaterna och de uppgifter som avses i första stycket i den här punkten.

Ordföranden för resolutionskollegiet ska till fullo och i förväg informera alla medlemmar av resolutionskollegiet om anordnandet av möten, de viktigaste frågor som ska diskuteras och de verksamheter som ska övervägas.

Ordföranden ska även till fullo och i god tid informera alla medlemmar av resolutionskollegiet om de åtgärder som beslutats vid dessa möten eller de åtgärder som genomförts.”.

53. Artikel 91 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Om en resolutionsmyndighet fastställer att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d och som är ett dotterföretag inom en koncern uppfyller de villkor som avses i artikel 32.1 a och b eller 33.4 a och b, beroende på vad som är tillämpligt, ska den myndigheten utan dröjsmål underrätta resolutionsmyndigheten på koncernnivå, om det är en annan myndighet, den samordnande tillsynsmyndigheten samt medlemmarna i resolutionskollegiet för den berörda koncernen om följande:

- a) Fastställandet att det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d uppfyller villkoren i artikel 32.1 a och b eller 33.4 a och b, beroende på vad som är tillämpligt.
- aa) Resultatet av bedömningen av villkoret i artiklarna 32.1 c och 33.4 c.
- b) De resolutionsåtgärder eller insolvensåtgärder som resolutionsmyndigheten anser är lämpliga för det institutet eller den enheten.

Den information som avses i första stycket i denna punkt får ingå i de underrättelser som lämnas enligt artikel 81.3 till resolutionsmyndigheten på koncernnivå, om det är en annan myndighet, den samordnande tillsynsmyndigheten samt medlemmarna i resolutionskollegiet för den berörda koncernen.”.

b) I punkt 7 ska andra stycket ersättas med följande:

”EBA får på begäran av en resolutionsmyndighet bistå resolutionsmyndigheterna när det gäller att nå ett gemensamt beslut i enlighet med artikel 31.2 c i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

54. I artikel 92.3 ska andra stycket ersättas med följande:

”EBA får på begäran av en resolutionsmyndighet bistå resolutionsmyndigheterna när det gäller att nå ett gemensamt beslut i enlighet med artikel 31.2 c i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

55. I artikel 96.3 ska led b ersättas med följande:

”b) Kraven gällande tillämpning av resolutionsverktygen i avdelning IV kapitel IV.”.

56. Artikel 98.1 ska ändras på följande sätt:

a) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheter och behöriga ministerier utbyter konfidentiella uppgifter med relevanta myndigheter i tredjeland endast om samtliga följande villkor är uppfyllda:”.

b) Följande stycken ska läggas till:

”Medlemsstaterna ska säkerställa att behöriga myndigheter utbyter konfidentiella uppgifter, inbegripet återhämtningsplaner, med relevanta myndigheter i tredjeland endast om följande villkor är uppfyllda:

a) När det gäller återhämtnings- och resolutionsrelaterad information, de villkor som anges i första stycket i denna punkt.

b) När det gäller andra uppgifter som de behöriga myndigheterna har tillgång till, de villkor som anges i artikel 55 i direktiv 2013/36/EU.

Vid tillämpning av andra stycket ska återhämtnings- och resolutionsrelaterad information omfatta all information som är direkt kopplad till de behöriga myndigheternas uppgifter enligt detta direktiv, särskilt återhämtningsplanering och återhämtningsplaner, åtgärder för tidigt ingripande och utbyten med resolutionsmyndigheter om resolutionsplanering, resolutionsplaner och resolutionsåtgärder.”.

57. I artikel 101 ska följande punkt läggas till:

”3. När punkt 2 är tillämplig ska all rörlig ersättning, inbegripet diskretionära pensionsförmåner, till nuvarande och tidigare ledamöter i ledningsorganet och den verkställande ledningen för institutet under resolution för perioder som föregår institutets fallissemang som inte har utbetalats eller intjänats före beslutet att vidta resolutionsåtgärder annulleras. Rörlig ersättning, inbegripet diskretionära pensionsförmåner, som har intjänats eller utbetalats under de 24 månader som föregår beslutet att vidta resolutionsåtgärder, till nuvarande och tidigare ledamöter i ledningsorganet och den verkställande ledningen ska återlämnas eller återbetalas av dem, såvida de inte bevisar att de inte deltog i eller inte var ansvariga för det agerande som ledde eller bidrog till att institutet under resolution fallerade.

Denna punkt ska inte tillämpas på rörlig ersättning, inbegripet diskretionära pensionsförmåner, som regleras genom kollektivavtal.”.

58. I artikel 102.3 ska första stycket ersättas med följande:

”Om de tillgängliga finansiella medlen inte är tillräckliga för att uppnå den målnivå som fastställs i punkt 1 i denna artikel ska de förhandsbidrag som tas upp i enlighet med artikel 103 återupptas till dess att målnivån uppnås. Resolutionsmyndigheter får skjuta upp insamlingen av de förhandsbidrag som tas upp i enlighet med artikel 103 i upp till tre år för att säkerställa att det belopp som ska samlas in når ett belopp som står i proportion till kostnaderna för insamlingsprocessen, förutsatt att ett sådant uppskjutande inte väsentligt påverkar resolutionsmyndighetens förmåga att använda finansieringsarrangemangen för resolution enligt artikel 101. Om de tillgängliga finansiella medlen uppgår till mindre än två tredjedelar av målnivån ska bidragen fastställas till en nivå som gör det möjligt att uppnå målnivån inom en rimlig tidsram som inte får överstiga sex år.”

59. Artikel 103 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. De tillgängliga finansiella medel som ska tas i beaktande för att uppnå den målnivå som anges i artikel 102 får omfatta icke återkalleliga betalningsåtaganden, till fullo täckta av säkerheter i form av lågrisktillgångar som inte är belastade av tredje parts in-teckningar, som står till fritt förfogande för resolutionsmyndigheterna samt är öronmärkta uteslutande för resolutionsmyndigheternas användning för de ändamål som anges i artikel 101.1. Andelen icke återkalleliga betalningsåtaganden får inte vara högre än 30 % av de totala bidrag som tas upp i enlighet med den här artikeln. Inom denna gräns ska resolutionsmyndigheten årligen fastställa andelen icke återkalleliga betalningsåtaganden av det totala bidragsbelopp som ska tas upp i enlighet med den här artikeln.”.

b) Följande punkt ska införas:

”3a. Resolutionsmyndigheten ska lösa in de icke återkalleliga betalningsåtaganden som lämnats enligt punkt 3 i denna artikel när det är nödvändigt att använda finansieringsarrangemangen för resolution enligt artikel 101.

Om en enhet upphör att omfattas av artikel 1 ska medlemsstaterna säkerställa att resolutionsmyndigheten annullerar de icke återkalleliga betalningsåtaganden som lämnats enligt punkt 3 i den här artikeln och den säkerhet som ställts för dessa åtaganden ska återlämnas.

Med beaktande av behovet av att bevara eller återställa en tillräcklig nivå på de finansiella medel som finns tillgängliga i finansieringsarrangemangen för resolution ska medlemsstaterna säkerställa att resolutionsmyndigheterna, i de fall som avses i andra stycket, har befogenhet att vid annullering av icke återkalleliga betalningsåtaganden fastställa ett belopp som den enhet som avses i andra stycket ska bidra med till finansieringsarrangemanget för resolution i den form, på de villkor och vid den tidpunkt som anges i resolutionsmyndighetens beslut.

Det bidrag som avses i tredje stycket får inte överstiga beloppet av icke återkalleliga betalningsåtaganden som annullerats enligt andra stycket.”.

60. I artikel 104.1 ska andra stycket ersättas med följande:

”Det totala beloppet av extraordinära efterhandsbidrag per år får inte vara högre än tre gånger 12,5 % av den målnivå som anges i artikel 102.”.

61. I artikel 107.3 ska led d ersättas med följande:

”d) Bidrag som insättningsgarantisystemen skulle vara skyldiga att lämna i enlighet med artikel 109.”.

62. Artikel 108 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa följande i deras nationella lagstiftning som reglerar normala insolvensförfaranden:

a) Att följande ges samma prioritet, som är högre än den prioritet som ges enligt led b:

i) Garanterade insättningar.

ii) Fordringar från insättningsgarantisystem som avses i artikel 9.2 i direktiv 2014/49/EU.

b) Att följande ges samma prioritet, som är högre än den prioritet som ges enligt led c:

i) Den del av kvalificerade insättningar från fysiska personer, mikroföretag och små och medelstora företag samt offentliga myndigheter som överstiger den garantinivå som föreskrivs i artikel 6 i direktiv 2014/49/EU.

ii) Insättningar som skulle utgöra kvalificerade insättningar från fysiska personer, mikroföretag och små och medelstora företag samt offentliga myndigheter om de inte hade gjorts genom filialer belägna utanför unionen av institut som är etablerade i unionen.

- c) Att insättningar som inte avses i leden a och b ges samma prioritet, som är högre än den prioritet som ges fordringar från ordinarie borgenärer utan säkerhet.

De insättningar som avses i artikel 5.1 b, c, f, k och l i direktiv 2014/49/EU ska inte ingå i första stycket a, b och c i denna punkt och ska inte ha högre prioritet än den prioritet som ges fordringar från ordinarie borgenärer utan säkerhet.”.

- b) Följande punkter ska läggas till:

- ”8. Om de resolutionsverktyg som avses i artikel 37.3 a eller b används för att överföra endast en del av tillgångarna, rättigheterna eller skulderna i institutet under resolution, ska finansieringsarrangemanget för resolution ha en fordran mot den resterande delen av det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d för eventuella kostnader och förluster som finansieringsarrangemanget för resolution ådrar sig till följd av bidrag till resolution enligt artikel 101.1 i samband med förluster som borgenärer annars skulle ha burit.
9. Medlemsstaterna ska säkerställa att de fordringar som finansieringsarrangemanget för resolution har i enlighet med punkt 8 i denna artikel och artikel 37.7 i deras nationella lagstiftning om normala insolvensförfaranden har en prioriterad rangordning som ska vara högre än den prioritet som föreskrivs för fordringar från insättningar och insättningsgarantisystem enligt punkt 1 i den här artikeln.”.

63. Artikel 109 ska ersättas med följande:

”Artikel 109

Användning av insättningsgarantisystem vid resolution

1. Medlemsstaterna ska, om resolutionsmyndigheterna vidtar resolutionsåtgärder med avseende på ett kreditinstitut, och förutsatt att sådana åtgärder säkerställer att insättare har fortsatt tillgång till sina insättningar, säkerställa att det insättningsgarantisystem som kreditinstitutet är anslutet till bidrar med följande belopp:
 - a) Om skuldnedskrivningsverktyget används vid tillämpning av artikel 43.2 a, enskilt eller i kombination med andra resolutionsverktyg, det belopp med vilket garanterade insättningar skulle ha skrivits ned eller konverterats för att absorbera förluster i och rekapitalisera institutet under resolution enligt artikel 46.1, om garanterade insättningar hade omfattats av skuldnedskrivning.
 - b) Om verktyget för försäljning av verksamhet eller broinstitutverktyget används, enskilt eller i kombination med andra resolutionsverktyg, vilket leder till att institutet under resolution lämnar marknaden:
 - i) Det belopp som är nödvändigt för att täcka skillnaden mellan, å ena sidan, värdet av de garanterade insättningarna och av skulder med samma eller högre prioritet än garanterade insättningar och, å andra sidan, värdet av de tillgångar i institutet under resolution som ska överföras till en mottagande enhet.

- ii) I relevanta fall, ett belopp som är nödvändigt för att säkerställa den mottagande enhetens kapitalneutralitet efter överföringen.
2. I de fall som avses i punkt 1 b i denna artikel, där överföringen till den mottagande enheten omfattar insättningar som inte är garanterade insättningar eller andra nedskrivningsbara skulder och resolutionsmyndigheten har dragit slutsatsen att de omständigheter som avses i artikel 44.3 är tillämpliga på dessa insättningar eller skulder, och om varken det tröskelvärde som fastställs i artikel 44.5 a eller det tröskelvärde som fastställs i artikel 44.8 a för användning av finansieringsarrangemangen för resolution uppnås genom bidraget till förlustabsorbering och rekapitalisering från aktieägarna och innehavarna av andra äganderättsinstrument samt innehavarna av relevanta kapitalinstrument och av andra nedskrivningsbara skulder, ska det belopp som insättningsgarantisystemet bidrar med vara följande:
- a) Det belopp som är nödvändigt för att täcka skillnaden mellan, å ena sidan, värdet av de insättningar som avses i artikel 108.1 första stycket och av skulder med samma eller högre prioritet än garanterade insättningar och, å andra sidan, värdet av de tillgångar i institutet under resolution som ska överföras till en mottagande enhet.
 - b) I relevanta fall, ett belopp som är nödvändigt för att säkerställa överföringens kapitalneutralitet för den mottagande enheten.

Medlemsstaterna ska säkerställa att institutet under resolution, så snart insättningsgarantisystemet har lämnat ett bidrag i de fall som avses i första stycket, avstår från att förvärva andelar i andra företag och från att göra utdelningar kopplade till kärnprimärkapital eller utbetalningar avseende övriga primärkapitalinstrument, samt från att bedriva annan verksamhet som kan leda till ett utflöde av medel.

3. Om insättningsgarantisystemets medel utnyttjas vid användningen av skuldnedskrivningsverktyget i enlighet med punkt 1 a för att bidra till rekaptaliseringen av institutet under resolution, ska medlemsstaterna säkerställa att insättningsgarantisystemet överför sina innehav av aktier eller andra äganderättsinstrument i institutet under resolution till den privata sektorn så snart de marknadsmässiga och finansiella omständigheterna tillåter det.

Medlemsstaterna ska säkerställa att insättningsgarantisystemet saluför de aktier eller andra äganderättsinstrument som avses i första stycket på ett öppet och transparent sätt. En sådan försäljning får inte ge en missvisande bild av dessa aktier eller instrument eller diskriminera mellan potentiella köpare och ska göras på marknadsmässiga villkor.

4. Bidraget från insättningsgarantisystemet till en överföring som omfattar insättningar som inte är garanterade insättningar eller andra nedskrivningsbara skulder enligt punkt 2 i denna artikel ska tas med i beräkningen av de tröskelvärden som anges i artikel 44.5 a och 44.8 a om samtliga följande villkor är uppfyllda:
- a) Det totala värdet av tillgångarna i institutet under resolution på individuell basis överstiger inte 80 miljarder EUR.
 - b) Institutet under resolution har under de 24 månader som föregår beslutet att vidta resolutionsåtgärder inte identifierats som en avvecklingsenhet i koncernresolutionsplanen eller i resolutionsplanen.
 - c) Kapitalbasinstrumenten och de kvalificerade skulderna i institutet under resolution, och alla skulder som inte längre räknas som kvalificerade skulder eftersom de inte uppfyller villkoret i artikel 72c.1 i förordning (EU) nr 575/2013, har använts i sin helhet för förlustabsorbering och rekapitalisering, förutom de kvalificerade skulder med avseende på vilka resolutionsmyndigheten anser att de omständigheter som avses i artikel 44.3 i detta direktiv är tillämpliga.
 - d) För ett institut under resolution med ett totalt värde av tillgångar på individuell basis som överstiger 30 miljarder EUR motsvarar nivån på det krav som avses i artikel 45.1 minst den nivå som avses i artikel 45c.6a.

Medlemsstaterna får besluta att första stycket i denna punkt endast ska tillämpas om institutet under resolution inte har underlåtit att uppnå det krav som avses i artikel 45.2 a, inbegripet motsvarande mellanliggande målnivåer som fastställts enligt artikel 45m.1 och 45m.2, under två på varandra följande kvartal under den fyraårsperiod som löper ut dagen före den första dagen i de tre hela kvartal som föregår beslutet att vidta resolutionsåtgärder. Om den behöriga myndigheten eller resolutionsmyndigheten har vidtagit minst en av de åtgärder som avses i artikel 45k.1 för att åtgärda en underlåtelse att uppnå det krav som avses i artikel 45.2 a, ska resolutionsmyndigheten inte beakta underlåtelser att uppnå det kravet under de fyra hela kvartal som föregår beslutet att vidta resolutionsåtgärder.

Andra stycket i denna punkt ska inte tillämpas på de krav som följer av tillämpningen av artikel 45b.4, 45b.5 eller 45b.7.

5. Om bidraget från insättningsgarantisystemet till en överföring som omfattar insättningar som inte är garanterade insättningar eller andra nedskrivningsbara skulder, enligt punkterna 2 och 4 i denna artikel, tillsammans med bidraget till förlustabsorbering och rekapitalisering från aktieägarna och innehavarna av andra äganderättsinstrument samt innehavarna av relevanta kapitalinstrument och av andra nedskrivningsbara skulder, gör det möjligt att använda finansieringsarrangemanget för resolution, ska bidraget från insättningsgarantisystemet begränsas till det belopp som krävs för att uppnå de tröskelvärden som anges i artikel 44.5 a och 44.8 a. Efter bidraget från insättningsgarantisystemet ska finansieringsarrangemanget för resolution användas i enlighet med de principer för användning av finansieringsarrangemang för resolution som anges i artiklarna 44 och 101.

Om ett institut under resolution har ett totalt värde av tillgångar på individuell basis på mellan 30 miljarder EUR och 80 miljarder EUR får insättningsgarantisystemets bidrag enligt denna punkt inte överstiga 2,5 % av de sammanlagda skulderna inklusive kapitalbasen i institutet under resolution.

6. Om punkt 4 i denna artikel är tillämplig och villkoren i artikel 44.7 första stycket är uppfyllda ska insättningsgarantisystemet lämna ett ytterligare bidrag som motsvarar beloppet av de förluster som garanterade insättningar skulle ha drabbats av om garanterade insättningar hade drabbats av förluster i proportion till de förluster som drabbat borgenärer med samma rangordning vid nationella insolvensförfaranden.

Kostnaden för det ytterligare bidrag från insättningsgarantisystemet som avses i första stycket i denna punkt får inte överstiga de förluster som det skulle ha ådragit sig om institutet hade avvecklats enligt normala insolvensförfaranden, i enlighet med en uppskattning enligt artikel 36.8.

7. Medlemsstaterna ska säkerställa att det totala beloppet av insättningsgarantisystemets bidrag i en resolutionsåtgärd i enlighet med denna artikel under alla omständigheter inte överstiger det belopp som avses i artikel 11e a i direktiv 2014/49/EU.

Om verktyget för försäljning av verksamhet eller broinstitutverktyget används i enlighet med punkt 1 b eller 2 i denna artikel får beloppet av det bidrag från insättningsgarantisystemet som avses i de bestämmelserna inte överstiga 62,5 % av insättningsgarantisystemets målnivå enligt artikel 10.2 i direktiv 2014/49/EU.

Den utsedda myndigheten får besluta att den gräns som avses i andra stycket i denna punkt inte ska tillämpas om resolutionsmyndigheten ger den utsedda myndigheten en motivering till att ett bidrag från insättningsgarantisystemet till ett belopp som överstiger 62,5 % av dess målnivå är nödvändigt för att undvika negativa effekter på den finansiella stabiliteten eller för att bevara insättarnas tillgång till sina medel.

Om skuldnedskrivningsverktyget används i enlighet med punkt 1 a i denna artikel får beloppet av insättningsgarantisystemets bidrag inte överstiga de förluster som insättningsgarantisystemet skulle ha ådragit sig om institutet hade avvecklats enligt normala insolvensförfaranden, i enlighet med en uppskattning enligt artikel 36.8.

Insättningsgarantisystemet ska på begäran utan dröjsmål informera resolutionsmyndigheten om de belopp som avses i första och andra styckena.

8. Resolutionsmyndigheten ska fastställa beloppet av insättningsgarantisystemets bidrag i enlighet med denna artikel och meddela sitt beslut till den utsedda myndigheten och insättningsgarantisystemet. Insättningsgarantisystemet ska genomföra detta beslut utan dröjsmål.
9. I fall då kvalificerade insättningar hos ett institut under resolution överförs till en annan enhet genom verktyget för försäljning av verksamhet eller broinstitutverktyget ska insättarna inte ha några fordringar enligt direktiv 2014/49/EU mot insättningsgarantisystemet vad gäller någon del av deras insättningar hos institutet under resolution som inte överförs, förutsatt att beloppet av deras insättningar som överförs motsvarar eller överskrider den sammanlagda garantinivån i artikel 6 i det direktivet.

10. När insättningsgarantisystemet lämnar ett bidrag till resolutionsåtgärder ska artikel 101.3 tillämpas.
11. EBA ska, senast den ... [24 månader från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande], utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 beträffande villkoren för att den utsedda myndigheten ska kunna besluta att den gräns som avses i punkt 7 andra stycket i den här artikeln inte ska tillämpas.”.

64. I artikel 111.1 ska följande led läggas till:

- ”e) Underlåtenhet att uppfylla de krav som avses i artikel 44a.
- f) Underlåtenhet att uppfylla det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som avses i artikel 45e eller 45f.”.

65. Artikel 128 ska ersättas med följande:

”Artikel 128

Samarbete och informationsutbyte mellan institutioner och myndigheter

1. De behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna ska samarbeta med EBA vid tillämpningen av detta direktiv, i enlighet med förordning (EU) nr 1093/2010.

De behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna ska utan dröjsmål förse EBA med alla uppgifter som EBA behöver för att utföra sina uppgifter i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) nr 1093/2010.

2. EBA, den gemensamma resolutionsnämnden och ECB ska, på kommissionens begäran, förse kommissionen med den information som den behöver för att utföra sina uppgifter i samband med policyutveckling, inbegripet genomförande av konsekvensbedömningar, utarbetande av lagstiftningsförslag och deltagande i lagstiftningsprocessen. Där så är lämpligt ska EBA, den gemensamma resolutionsnämnden och ECB samordna sig med resolutionsmyndigheter, nationella behöriga myndigheter och andra medlemmar av Europeiska centralbankssystemet, i enlighet med deras samarbetsram.

3. Resolutionsmyndigheterna, de nationella behöriga myndigheterna och andra medlemmar av Europeiska centralbankssystemet än ECB ska på kommissionens begäran förse kommissionen med den information som avses i punkt 2 i denna artikel, om sådan information inte är tillgänglig för EBA, den gemensamma resolutionsnämnden eller ECB, eller om de inte kan tillhandahålla informationen inom rimlig tid. Begäran ska vara proportionell och motiverad och säkerställa en rimlig tidsram för tillhandahållandet av informationen. Informationen ska tillhandahållas i en form som inte gör det möjligt att identifiera enskilda enheter och som inte innehåller personuppgifter. Kommissionen och dess personal ska i fråga om information som den mottar omfattas av de krav på tystnadsplikt som anges i artikel 84.”.

66. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 128b

Metoder för offentliggörande

1. Andra institut än små och icke-komplexa institut enligt definitionen i artikel 4.1.145 i förordning (EU) nr 575/2013 och enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d i detta direktiv ska till EBA i elektroniskt format lämna all den information som krävs enligt artikel 45i.3 i detta direktiv senast den dag då de i tillämpliga fall offentliggör sina finansiella rapporter eller sin redovisning för motsvarande period eller så snart som möjligt därefter. EBA ska offentliggöra den informationen på sin webbplats tillsammans med inlämningsdatum.

EBA ska säkerställa att offentliggörandena på dess webbplats innehåller samma information som den som instituten och enheterna lämnat till EBA. Instituterna och enheterna ska ha rätt att åter lämna in informationen till EBA i enlighet med de tekniska standarder som avses i artikel 45i.6. EBA ska på sin webbplats offentliggöra det datum då återinlämningen ägde rum.

EBA ska utarbeta och uppdatera ett verktyg som specificerar hur mallarna och tabellerna för offentliggöranden i enlighet med artikel 45i.3 ska hänföras till dem som gäller tillsynsrapportering i enlighet med artikel 45i.1. Hänförandeverktyget ska vara tillgängligt för allmänheten på EBA:s webbplats.

Instituten och enheterna får fortsätta att offentliggöra ett fristående dokument som en lättillgänglig källa till tillsyns- och resolutionsinformation för användarna av denna information eller ett särskilt avsnitt som ingår i eller är bifogat institutens eller enheternas finansiella rapporter eller redovisning där den information som omfattas av kraven på offentliggörande finns med och lätt kan identifieras av dessa användare. Instituterna och enheterna får på sina webbplatser lägga ut en länk till EBA:s webbplats där tillsyns- och resolutionsinformationen offentliggörs på ett centraliserat sätt.

2. Om artikel 45i.1 och 45i.3 i detta direktiv är tillämplig på små och icke-komplexa institut enligt definitionen i artikel 4.1.145 i förordning (EU) nr 575/2013 ska EBA göra dessa instituts offentliggöranden i enlighet med artikel 45i.3 tillgängliga på sin webbplats på grundval av den information som dessa institut rapporterat till behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter i enlighet med artikel 45i.1.
3. EBA ska göra den information som offentliggörs på årsbasis tillgänglig på sin webbplats samma dag som instituten och enheterna offentliggör sina finansiella rapporter eller så snart som möjligt därefter.

EBA ska i tillämpliga fall göra den information som offentliggörs på halvårs- eller kvartalsbasis tillgänglig på sin webbplats samma dag som instituten och enheterna offentliggör sin redovisning för motsvarande period eller så snart som möjligt därefter.

Varje fördröjning mellan dagen för tillgängliggörandet av de offentliggöranden som avses i punkt 1 och de relevanta finansiella rapporterna ska vara rimlig.

4. EBA ska på sin webbplats tillgängliggöra ett arkiv med den information som ska offentliggöras i enlighet med denna artikel. Denna lagrade information ska förbli tillgänglig under en period som är minst lika lång som den som i nationell rätt föreskrivs för lagring av information som ingår i institutens eller enheternas redovisningar. Äganderätten till data och ansvaret för att de är korrekta ska ligga kvar hos de institut eller enheter som tar fram dem.

Artikel 128c

Simuleringar av krishantering

1. EBA ska samordna regelbundna unionsomfattande övningar för att testa tillämpningen av detta direktiv, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014* och direktiv 2014/49/EU i gränsöverskridande situationer när det gäller följande aspekter:
 - a) Samarbetet mellan de behöriga myndigheterna under återhämtningsplaneringen.
 - b) Samarbetet mellan resolutionsmyndigheter och behöriga myndigheter före fallissemang hos och under resolution av institut och enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d i detta direktiv, inbegripet vid genomförandet av resolutionsordningar som antagits enligt artikel 18 i förordning (EU) nr 806/2014.
2. EBA ska utarbeta en rapport med de viktigaste resultaten och slutsatserna av de övningar som avses i punkt 1. Rapporten ska offentliggöras.

Artikel 128d

Övergångsbestämmelser

1. Genom undantag från artikel 45b.1a får insättningar som tagits emot före den ... [24 månader plus en dag från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] och som uppfyller villkoren i artikel 45b.1 första stycket, artikel 45c.2a andra stycket eller artikel 45f.2 a räknas med i beloppet av kapitalbas och kvalificerade skulder till och med den ... [36 månader från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].
2. När det gäller övergångsperioder för institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c eller d i detta direktiv att uppfylla kraven i artikel 45e eller 45f i detta direktiv eller krav som följer av tillämpningen av artikel 45b.4, 45b.5 eller 45b.7 i detta direktiv, beroende på vad som är tillämpligt, och som fastställts av resolutionsmyndigheterna före den ... [24 månader plus en dag från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande], ska artikel 1.39 a i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2026/...⁺ inte tillämpas.

⁺ EUT: Vänligen inför i texten numret på detta ändringsdirektiv och komplettera motsvarande fotnot.

-
- * Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/806/oj>).
- ** Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2026 /... av den ... om ändring av direktiv 2014/59/EU vad gäller åtgärder för tidigt ingripande, villkor för resolution och finansiering av resolutionsåtgärder och direktiv 2014/24/EU vad gäller värderingstjänster vid resolution (EUT L ..., ELI: ...).”.

67. I avsnitt B i bilagan ska följande punkt läggas till:

- ”5a. En redogörelse för institutets och alla dess juridiska enheters skulder som regleras av rätt i ett tredjeland, inbegripet
- deras belopp,
 - deras sammansättning, inbegripet deras löptidsprofil,
 - tillämplig rätt i tredjelandet,
 - deras rangordning vid normala insolvensförfaranden,
 - huruvida skulden är undantagen enligt artikel 44.2,

- huruvida de i avtalsbestämmelserna inkluderar det villkor som krävs enligt artikel 55.1 i detta direktiv och artiklarna 52.1 p och q samt 63 n och o i förordning (EU) nr 575/2013,
- om det har fastställts att det av rättslig eller annan anledning är ogörligt att inkludera avtalsvillkoret om erkännande av skuldnedskrivning i enlighet med artikel 55.2, skuldens kategori enligt artikel 55.7.”.

Artikel 2

Ändring av direktiv 2014/24/EU

I artikel 10 i direktiv 2014/24/EU ska följande led läggas till:

- ”k) värderingstjänster i den mening som avses i artiklarna 36 och 74 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU*.

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).”.

Artikel 3
Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den ... [24 månader från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] anta och offentliggöra de bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den ... [24 månader och en dag från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Ikraftträdande och tillämpning

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 1.65 ska tillämpas från och med den ...[dagen efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] och artikel 1.44 b och c ska tillämpas från och med den ...[24 månader plus en dag från dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Artikel 5

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den ...

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande